Nr. 187. Piątek, 17 Sierpnia 1883. Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł. kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Od dnia 4go do 12go sierpnia b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Zarazę pyskową i racicową w Wołczatyczach (pow. Bóbrka), w Dobropolu (pow. Buczacz), w Moczydle (pow. Chrzanów), w Bielance (pow. Gorlice), w Chołojowie (pow. Kamionka) i w Ożydowie (pow. Złoczów).

Nosaciznę u koni: w Błażowej (pow. Pilzno).

Swierzb u koni: w Rycerce dolnej (pow. Żywiec), w Zborowie i Jackowcach (pow. Złoczów).

Natomiast wygasły następujące choroby stadne:

Zaraza pyskowa i racicowa: w Chodorowie (pow. Bóbrka), w Łopuszce małej (pow. Łańcut), w Przecławiu (pow. Mielec), w Poluchowie wielkim (pow. Przemyślany) i w Wolicy (pow. Zydaczów).

Zaraza węglikowa: w Kostrzu (pow. Wieliczka).

Swierzb u koni: w Tuligłowach (pow. Jarosław), w Janowicach (pow. Tarnów), w Wolinie (pow. Nisko), w Błażkowej (pow. Pilzno), w Podkamieniu (pow. Rohatyn) i w Ujsołach (pow. Żywiec).

Nosacizna u koni: w Kłonicach i Hruszowie (pow. Jaworów), w Futomie (p. Rzeszów).

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, 12 sierpnia 1883.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Stypendya monarsze.

Z najbliższym rokiem szkolnym 1883/4 rozdane będą w akademii rolniczej w Wiedniu dwa stypendya w złocie imienia Franciszka Jozefa, każda o 300 złr. w złocie rocznie, a jedno takie stypendyum nadane będzie ponownie na politechnice wiedeńskiej.

Starający się o jedno z tych stypendyów, winni własnoręcznie napisane i do Jego ces. i król. Apostolskiej Mości wystosowane podania, zaopatrzyć w następujące dowody kwalifikacyjne:

1. w metrykę lub wyciąg metrykalny;

2. wiarogodne poświadczenia ubóstwa z poszczególnieniem stanu, stosunków majątkowych i familijnych rodziców, a w razie sieroctwa, z świadectwem władzy opiekuńczej o zasobności pupila;

3. świadectwo złożonego egzaminu maturalnego, a jeżeli ubiegający się jest już słuchaczem jednej z wymienionych akademij, świadectwo odnośnych studyów, przyczem się nadmienia, że przy równych zresztą warunkach otrzymają pierwszeństwo ci kompetenci, którzy studya akademickie rozpoczynają dopiero.

W podaniach wymienić należy także, czy starający się posiadał już dotychczas jakie stypendyum lub wsparcie z kas publicznych; a dalej, jakim studyom abituryent zamierza się poświęcić. Podania winny być wniesione najpóźniej do dnia 10 września 1883 do c. k. dyrekcyi Najw. prywatnych i familijnych funduszów *(K. k. Ah. Privat- und Familienfonds-Direction, k. k. Hofburg)* w Wiedniu.

Podania, wniesione później, lub też niezaopatrzone należycie w dokumenta, nie będą uwzględnione.

Lwów, 17 sierpnia.

Przez dni kika toczyła się w belgijskiej Izbie reprezentantów walna i niezmiernie gorąca rozprawa nad reformą wyborczą, która, według wczorajszej depeszy, została ostatecznie uchwaloną większością 21 głosów. Walka była gorąca i zacięta; lewica z prawicą ścierały się zawzięcie, a była chwila, że i gabinetowi całemu mogło zagrażać przesilenie. Pisząc na tem miejscu o projekcie reformy wyborczej, wspominaliśmy już, w jaki sposób stanowisko ministrów króla Leopolda złączonem jest ze sprawą reformy wyborczej. Belgia rządziła się zawsze niezmiernie oszczędnie. W ostatnich jednak latach pogwałcono trochę tradycye owej oszczędności i wynikł ztąd deficyt, który ministeryum pragnęło zażegnać. Gabinet zażądał od kraju znacznych ofiar w celu pokrycia niedoboru, lecz Izba reprezentantów opierała się projektom podatkowym gabinetu, rząd zaś, aby przeprowadzić częściowe a nieodbicie potrzebne podniesienie ciężarów, musiał wejść w ugodę z krańcową lewicą i poczynić jej ustępstwa polityczne.

Reforma wyborcza jest właśnie owem ustępstwem; rodzajem — że tak powiemy — moralnego haraczu za uchwalone podatki. Wiadomem jest powszechnie, że p. Frère-Orban jak i jego koledzy nie są zwolennikami głosowania powszechnego, a tem samem nie mogli życzyć sobie reformy wyborczej, która obala dotychczas przyjęte zasady. Ze wszystkich frakcyj, z jakich składa się Izba reprezentantów, stronnictwo ministeryalne jest najbardziej przywiązane do systemu wyborczego, opartego na ilości opłacanego podatku, ale ponieważ trudnoby mu było utrzymać się u steru, gdyby straciło punkt oparcia, jaki znalazło... ptując sobie skrajną lewicę, zmuszone zatem zostało uczynić dla niej ustępstwo w sprawie reformy wyborczej.

Zwrócić musimy uwagę, że uchwalona w Izbie reprezentantów reforma dotyczy tylko wyborów miejskich i prowincyonalnych, ponieważ prawo wyborcze co do Izb i senatu może być tylko zmodyfikowane przez fundamentalną zmianę konstytucyi. Łatwo jednakże zrozumieć, że skoro zasada podatkowego censusu, jako podstawa ustawy wyborczej, przez nową ustawę w kwestyi wyborów do zgromadzeń lokalnych, raz już podkopaną została, nie będzie mogła być utrzymaną w zupełności i przy wyborach do Izby i do senatu. Dotąd wszystkie poprzednie reformy modyfikowały tylko wysokość podatku upoważniającego do czynnego prawa wyboru. I tak konstytucya oznaczyła *censum* wyborcze do zgromadzeń prawodawczych na 42 franki, wtedy, kiedy ilość opłacanego podatku, uprawniająca do czynnego prawa wyboru do zgromadzeń, lokalnych, zniżoną już została do dziesięciu franków. Według obecnie przyjętej ustawy nader liczni obywatele, nieopłacający wcale podatku, będą mogli być wyborcami przy wyborach miejskich i prowincyonalnych. Podatek, jak to już na tem miejscu obszerniej mówiliśmy, zastąpiony będzie w znacznej części egzaminem dojrzałości obywatelskiej, albo kwalifikacyami stanowiska lub urzędu. Niedaleka przyszłość pokaże, jakie praktyczne rezultaty wynikną z uchwalonej reformy. To pewna, że główna jej zasada nie ma wielu zwolenników ani w Izbie, a tem mniej w łonie rządu, i jeśli uchwaloną została, zawdzięcza to jedynie taktyce parlamentarnej. Taktyka ta kazała prawicy, jakkolwiek nie jest wcale gorącą wyznawczynią zasady głosowania powszechnego, wejść w koalicyę z dyssydentami lewicy, dla osiągnięcia upragnionego przez siebie rozszerzenia praw wyborczych przy wyborach miejskich i prowincyonalnych, a większość ministeryalna, obawiając się o gabinet, stanęła również po stronie reformy, chociaż potępia zasadę, na której się ta reforma opiera. W skutek tych chwilowych sojuszów stronnictw parlamentarnych, została uchwaloną ustawa, pomimo licznych głosów podnoszących stronniczość reformy, która, zdaniem orga-

2)

STARE WSPOMNIENIA

Listy z Anatolii

List pierwszy.

Bozhane nad Riwą za Bosforem.
Listopad 1854.

(Dokończenie.)

Tuż za rzeką Riwą, która tu jest do pięćdziesięciu metrów szeroka i tak głęboka, że ztąd węgle do Konstantynopola przez część Czarnego morza i Bosfor wysyłają się żaglowcami, jest grób jakiegoś Turka, ocieniony dziesiątkiem pysznych dębów.

Położenie wsi Bozhane i cała okolica jest niezwykłej piękności, a owe dęby na pagórku, panujące nad niezmierzoną okiem zielenią drzew i krzewów, od razu do siebie przyciągają źrenicę. Nie raz w tem ustroniu usiadłem dla odpoczynku lub dla posłuchania słowików i kosów, których jest tu zawsze kilka, wyspiewujących nad samym często kamieniem grobowca. Pod wzgórzem, o parę zaledwie łokci od nagrobka, idzie wygodna droga górska do Bosforu, ale zauważyłem, że nikt po zachodzie słońca, gdy się dobrze zmierzchnie, nie jedzie nią ani idzie obchodząc wzgórze zdaleka, ścieżką przez kamienisty wąwóz, gdzie chwytać się trzeba rękami krzewów lub korzeni drzew, żeby wdźwignąć się pod górę lub z niej zsunąć się bez obrażenia.

Nie jednego pytałem się Turka, po co opuszczają dobrą i krótszą drogę dla manowców, gdzie w nocy kark sobie skręcić można; jedni nic nie odpowiedzieli, drudzy mruknęli: „i ty tam nie chodź w nocy.“ Wyrostki, pasterze kóz, nie wiele więcej mnie objaśnili, dwóch tylko najmłodszych, cichym powiedziało mi głosem: *Siaah peliwaant*—murzyn siłacz.

Wracałem raz tamtędy z Czarnogórcem jednym z polowania, a gdy i ten pomimo ciemnej nocy zboczył z drogi, aby obejść grobowiec, zatrzymałem go i zmusiłem zarzutem tchórzostwa do tego, że się zawrócił:

— Powiedz mi, dlaczegoś chciał dęby obchodzić, czy jak Turcy i ty boisz się tak strasznie murzyna? Co to za murzyn?

— Bądź przynajmniej cicho — rzekł Czarnogórzec — i nie gwizdaj!

A gdym się na to rozśmiał, mój Łuka przeżegnał się od prawego do lewego i powiedział poważnie:

— Z umarłymi i ze złem nie żartuj!

Umilkłem więc i dopiero gdyśmy już daleko za sobą zostawili dęby, Łuka odetchnął wolniej i dowiedziałem się od niego, że w nocy zwykł na grobowcu siadać murzyn olbrzym; kto go zobaczy, ten przez długą ciężką chorobę przejść musi, ale komu się pokaże palący ogromną lulę, ten w trzy dni potem niezawodnie umiera.

— A zkądże ta pewność?

— Byli tacy, co widzieli murzyna i z fajką i bez fajki i ci ostatni tylko żyją, z ciężkiej powstawszy choroby. Znam takiego jednego i wierzę. Powiadam ci, że o tym murzynie mówić nawet źle, bo to przynosi jakieś nieszczęście. Daj Boże, żeby nam się co złego nie stało.

Nazajutrz Łuka przewrócił się na polowaniu i złamał osadę strzelby.

— A co Szarlo? widzisz?! — zawołał do mnie — toś ty wszystkiemu winien, bo twojemi pytaniami pociągnąłeś mnie za język. O tym.... tam.... nigdy się bezkarnie nie mówi, nawet się jego rodu nie wspomina.

Ten przeklęty murzyn sprawił to, że się porządnie przekłusowałem i skąpałem w rzece. Posłuchaj, co się stało.

Zeszedłem z Pery wcześnie na Galatę, aby przewieźć się kaikiem przez Bosfor i stanąć w domu przed zachodem słońca. Idąc ulicą, zobaczyłem na domku tokarza, Niemca, fabrykanta fajek, jako godło zawieszoną, potwornej wielkości lulę, o cybuchu długim a grubym jak kłonica. Wpadł mi zaraz na myśl czarny olbrzym i wzięła mnie ochota kupić tę fajkę. Zapłaciłem dobrze, bo Niemiec z domu swojego nie chciał zdjąć arcydzieła, zwabiającego mu kupców; na poczekaniu przewiercił cybuch i w fajce zrobił wydrążenie, a ja zaraz u niego na próbą zaciągnąłem się parę razy i ucieszony z mojego nabytku, zaprosiłem na kawę twórcę tego dzieła, który z pewnością mnie posądził o bzika.

Potworna lula nie mogła wejść do myśliwskiej torby, musiałem ją owiniętą w płótno przytroczyć na wierzchu; cybuch zadługi był, za gruby i za ciężki, żeby służyć mi mógł za laskę marszałkowską, poniosłem więc go na ramieniu do kaika, nie zważając, że ten i ów przystanął i myśli, do czego ten drąg z dziurą, na zielono pomalowany, służyć może?

Jakiś Perota ze szkiełkiem na oku osądził, że to musi być coś jak nowo wynalezione muzyczne narzędzie, o którem czytał w filharmonicznym dzienniku, kiedy jego towarzysz utrzymywał, że to poprostu jest wielka sikawka.

Było już z godzinę po zachodzie słońca, księżyc wychylał się, rzucając srebrne promienie na majestatyczne dęby grobowca, kiedy przechodziłem koło niego; spojrzałem na kamień — nie było murzyna, a miałem zamiar, gdybym go zobaczył bez fajki, podarować mu moją, a gdyby siedział i palił poprosić o zamianę.

Murzyna nie było, dla siebie więc nabiłem tytoniem moją lulę i zapaliwszy ją siadłem nad rzeką, naprzeciwko budy, gdzie Ali ma kaik i za pół piastra idących z tej strony przewozi przez wodę. Zawołałem na przewoźnika, usłyszał, poznał mnie po głosie, odpowiedział i po chwili zapluskały w rzece dwa wiosła. Gdy kaikczowie przybijali do brzegu, rzekłem:

— Powiedz mi Ali, czyja to być może fajka, którą, przechodząc, zapaloną znalazłem opartą o dąb? Doskonały tytoń, tylko strasznie mocny!

To mówiąc, dmuchnąłem w cybuch tak silnie, że wszystek zapalony tytoń iskrami wybuchnął z olbrzymiej mojej luli.

— Ałłach! — głucho jęknęli moi dwaj Turcy, skręcili nagle kaik i dalej napowrót.

— Co to jest! — wołałem za nimi — czyście mnie nie poznali? to ja! Audżibaszy; wróćcie się, przewieźcie mnie na Ałłacha, dam beszlika, dam dwa!

Ale gdzie tam — po Bosforze najlżejszy kaik nie ślizgał się nigdy tak szybko, jak śmigała na drugą stronę barka Alego.

Liczyłem ja, przyznam ci się, na wrażenie, jakie wywrze na przewoźników fajka murzyna i na to ją kupiłem, ale nie spodziewałem się tak potężnego skutku. Uśmiawszy się w duchu do woli, rzuciłem lulę z cybuchem do rzeki — niech sobie płynie do Czarnego morza! Rybak jaki ją spostrzeże kołyszącą się na fali, złowi i łamać sobie będzie głowę, kto z podobnej fajki pali?

Próbowałem jeszcze wołać na przewo-

nów belgijskich, powołuje do wyborów zbyt wielką liczbę urzędników i osób zależnych od rządu.

Sprawy krajowe.

(*Konkurencya kościelna*).

II.

(*L.*) Co do części formalnej, czyni Wydział następujące uwagi: Komitety t. z. kościelne czyli parafialne, nie rozwinęły tej działalności, jakiej od nich ta ustawa wymaga. Przyczyna leżała przedewszystkiem w ich składzie. Oprócz stałych członków: parocha i patrona, składał się komitet z 3 albo 4 członków, wybranych z pośród parafian, bez względu na stopień wykształcenia i bez względu na podatek opłacany. Ten sposób wyboru komitetu jest niewłaściwy. Jeżeli bowiem komitet ma istotnie odpowiadać swojemu zadaniu, jeżeli ma czuwać nad majątkiem kościelnym, nad jego dochodami, nad budynkami kościelnemi i plebańskiemi, musi przynajmniej w większości swojej dać gwarancyę, że obowiązkom tym odpowie. Wszakże układanie preliminarza, uregulowanie poboru bieżącego dochodu kościelnego, czuwanie nad kasą, składanie rachunków, czuwanie nad tem, aby przez zaniedbanie mniejszych reperacyj parafianie nie zostali narażeni później na nieproporcyonalnie wielkie wydatki, są zatrudnieniami, wymagającemi pewnego wykształcenia. Taki żywioł konieczny wprowadza Wydział przez postanowienie, iż obszary dworskie dają jednego reprezentanta do komitetu, a jest to postanowienie tem sprawiedliwsze, ileże rozkład na parafian dzieje się podług podatku, a wiadomo, że podatki bezpośrednie, opłacane przez obszary dworskie, mają się do podatków bezpośrednich, opłacanych przez mniejsze posiadłości, mniej więcej jak 1 : 2. Takim składem komitetu nietylko daje Wydział większą gwarancyę jego skutecznej działalności, ale nadto odpowiada słusznym wymaganiom tych, którzy, odwołując się do znaczniejszego swojego udziału w podatkach, domagają się donioślejszego zastępstwa w sprawach konkurencyjnych. Przyjęto również postanowienie, że prawo głosowania z tytułu patronatu nie pozbawia głosowania z tytułu własności obszaru dworskiego, albowiem patron przyczynia się do kosztów budowy na mocy §. 6 ustawy jedną szóstą częścią kosztów resztujących, zaś jako właściciel obszaru dworskiego podług podatku; jeżeli więc patron i właściciel obszaru dworskiego schodzą się w jednej osobie, słusznem jest, aby tej osobie dwa głosy przysłużały.

Drugą przyczyną niepowodzenia dotychczasowych komitetów, jest brak wszelkiej nad jego czynnościami kontroli. Władza polityczna wkracza tylko wtenczas, jeżeli do niej wpłynie jakie zażalenie. Ale takie zażalenia nie wpływają prawie nigdy do władzy politycznej z tej prostej przyczyny, że komitety prawie nigdy nie wydają uchwał do stron. Jeżeli więc komitet nie czuwa nad dochodami kościelnemi, jeżeli bieżący dochód kościelny nie jest obliczony, jeżeli datki od parochów, należące się według §. 4 ustawy, nie wpływają regularnie, jeżeli paroch zaniedbuje pomniejszych reperacyj, jeżeli nie ma preliminarzów, jeżeli członkowie komitetu uchylają się od posiedzeń, a przewodniczący ociąga się z ich zwołaniem, na to wszystko nie wpływa polityczna władza powiatowa, bo nie ma przed sobą zażalenia i nie jest obowiązaną czuwać nad tem wszystkiem z urzędu i przekonania się przez swego delegata na miejscu o stanie budynków, o prawidłowem prowadzeniu interesów i o stanie kasy. Ztąd wyrobiła się praktyka, że komitety zwykle tylko wtenczas się schodzą, jeżeli stan budynków bardzo się pogorszył i wielkiego już wymaga nakładu, albo co gorsza, porozumiewanie się następuje w krótszej drodze w ten sposób, że bez udziału konkurencyi, na podstawie ustępu ostatniego §. 8, wójt daje do dyspozycyi majątek gminny, czy to w papierach, czy w parcelach lasowych, nie zważając na inne potrzeby gminne, byle tylko na razie złemu zaradzić. Organizacya więc teraźniejsza komitetu nie odpowiada zupełnie celowi.

Aby złemu zaradzić, określił Wydział dokładnie czynności komitetu, określił obowiązek odbywania posiedzeń zwyczajnych i nadzwyczajnych i poddał czynności komitetu pod najściślejszą kontrolę władzy politycznej powiatowej, której obowiązkiem będzie, przekonywać się peryodycznie na miejscu o prawidłowem urządowaniu komitetu i o stanie budynków i kasy. Wstawiono dalej do projektu postanowienie co do karania członków za zaniebywanie obowiązków i prawa rozwiązania komitetu i zarządzenia aż do wyboru nowego komitetu tego, co na razie wypadnie.

W końcu zmienił Wydział obecną nazwę „Komitet kościelny“, na nazwę: „Dozór kościelny“.

Słuszny jest zarzut hr. Golejewskiego, że zawarte w §. 16 postanowienia, jako niestający do konkurencyi uważanym będzie za przyzwalającego na budowę i pociągnięty zostanie do dodatków na niego przypadających, jest niesprawiedliwem. Bo jeżeli konkurencya składa się z 20 głów, z których 10 tylko staje do pertraktacyi, a z tych tylko jedna jest za budową, budowa jest uchwaloną, ponieważ do tego jednego dolicza się dziesięciu nieobecnych, gdy tymczasem faktyczny stan jest ten, że na 20, jeden tylko domagał się budowy, 19 zaś nie domagało się jej. Takie postanowienie sprzeciwia się nietylko słuszności ale prostym zasadom sprawiedliwości i dlatego z mnogich stron domagają się jego zniesienia. Wydział przychyla się do tych głosów i dlatego wnosi, aby do powzięcia uchwały, wymaganą była większość powołanych, a do orzeczeń większość obecnych. Kardynalną zmianę dotychczas obowiązującej ustawy proponuje Wydział w tem, iż do przeprowadzenia budowy przez konkurencyę uchwalonej, wymaga odrębnego *ad hoc* przez konkurencyę wybranego komitetu, do któregoby wszakże wchodzili: paroch jako reprezentant kościoła i patron jako przyczyniający się stale do kosztów budowy. Budowy z uchwały konkurencyi, należą do rzadkich w parafii zdarzeń, ale z drugiej strony wymagają one specyalnych wiadomości, doświadczenia, starania i ciągłego czuwania. Dozór kościelny, przeznaczony do bieżących spraw, nigdy prawie nie odpowiadałby tym wszystkim wymogom już z tej prostej przyczyny, że wybrany zwykle z miejscowych parafian, tem samem składa się z członków ze szczuplejszego grona wybranych. Nadto nasuwa się uwaga, że dłuższe koleżeństwo w urzędowaniu wyradza pewne względy, które w danym razie niekoniecznie licują z dobrem i sprężystem prowadzeniem sprawy, i dlatego sądził Wydział, że do budowy, uchwalonej przez konkurencyę należy zawsze wybrać osobny „Komitet budowniczy“.

Ze względu na ustawę państwową z 7 maja 1874, nie mógł Wydział reprezentacyom powiatowym przyznać głosu decydującego w sprawach konkurencyjnych i administracyjnych majątku kościelnego i beneficyalnego. Ale z drugiej strony, nie mógł zapoznać, że wpływ tych władz autonomicznych nie może być pominięty. Sprawy konkurencyi kościelnej stoją w ścisłym związku ze sprawami majątkowemi gmin. Przeciążenie gmin, z powodu tych spraw, pociąga często ruinę tych gmin. Wydziały powiatowe po tyloletniem już ich istnieniu, są dokładnie obznajomione z siłami finansowemi swoich gmin. Zdanie więc reprezentacyj powiatowych musi być bardzo pożądanym dla władz politycznych czynnikiem przy załatwieniu czy to preliminarza rocznego, czy zamknięciu rachunków, czy przy załatwieniu pertraktacyi konkurencyjnej i nie ulega wątpliwości, że władze polityczne na zdanie reprezentacyj powiatowych należytą zwrócą uwagę, a tem samem zapobiegną przeciążeniu gmin i przyczynią się do prawidłowego prowadzenia interesów przez dozory kościelne i komitety budownicze.

W końcu zastanawia się Wydział nad wnioskiem p. Tyszkowskiego. Zaprzeczyć nie można, że na dnie tego wniosku leży dążność zacna i szlachetna, ale Wydział nie może tego wniosku polecić Sejmowi do przyjęcia, a to z następujących powodów: Zasada, aby datki konkurencyjne nie przenosiły 50 prc. podatków stałych, nie da się w praktyce przeprowadzić. Inne czynniki wyznaczają datek do konkurencyi kościelnej, a inne do konkurencyi szkolnej; któreż z nich mają pierwszeństwo? Czy możliwem jest dotrzymanie projektowanej miary, jeżeli n. p. odbudowanie lub odrestaurowanie jest nagłe i wymaga znacznego na razie nakładu? Czy można nawet doradzać, aby restauracya lub odbudowanie zostało rozłożone na lat kilka, chociażby jawnem było, że przeprowadzenie w jednym roku, wprawdzie sprowadziłoby większy na ten rok ciężar, ale w całości wydatek byłby mniejszy, niż jeżeliby budowa na kilka lat była rozłożoną? Prócz tego okoliczność, iż gminy polityczne inny mają skład niż gminy parafialne, że w jednej gminie politycznej mieszkają parafianie różnych obrządków, sprawiłaby zawikłania w przeprowadzeniu myśli p. Tyszkowskiego.

Wydział mniema, że jeżeli ustawa obecnie proponowana będzie należycie przeprowadzoną, przeciążenie gmin, z powodu konkurencyi kościelnej, nie tak łatwo będzie mogło nastąpić. A najpierw zwraca uwagę na to, iż proponuje przymusową asekuracyę od ognia budynków kościelnych i parafialnych. Asekuracya ta uwolni gminy od najczęstszych wypadków nagłego i wielkiego nakładu, albo pociągnie do nieznacznych tylko wydatków. Jeżeli zaś pociągniętą zostanie konkurencya do wydatków z powodu, przez przeciąg czasu powstałej konieczności odbudowania lub restaurowania, natenczas leży zupełnie w mocy konkurencyi, albo rozłożyć budowę na dłuższy czas, albo przez pożyczki, dziś tak ułatwione, przyjść parafianom w pomoc.

Wydział krajowy wnosi tedy: Sejm raczy: uchwalić załączony projekt ustawy, uważać tym projektem za załatwioną petycyę parafian kościoła filialnego rz. kat. w Brzozie królewskiej o zmianę §. 9 ustawy o konkurencyi kościelnej.

Powołany projekt ustawy opiewa:

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i t. d. rozporządzam co następuje:

§. 1. Koszta stawiania, utrzymywania, zabezpieczania od ognia i najmowania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, koszta nabycia gruntu pod te budowy, oprócz tego wydatki bieżące na sprawianie i utrzymywanie przyrządów i sprzętów kościelnych, nareszcie wydatki bieżące połączone z odprawianiem liturgii, pokrywane być mają przedewszystkiem z funduszu przeznaczonego specyalnie na te cele, tudzież przez te osoby, które są do tego obowiązane mocą fundacyi, umowy albo też innego tytułu prawnego.

Tytuł zobowiązania stanowi o rodzaju i rozmiarze prestacyi

§. 2. Koszta sprawiania i utrzymywania przyrządów i sprzętów kościelnych, tudzież wydatki bieżące, połączone z odprawianiem liturgii, jak niemniej koszta utrzymywania organisty lub spiewaka (diaka) i innych sług kościelnych, pokrywane będą w braku lub w razie niedostateczności środków, w § 1 wymienionych, z bieżącego dochodu kościelnego, jako to: z dochodu z obnoszonej podczas nabożeństwa tacy lub woreczka, z dochodu za użycie światła, sprzętów i aparatów kościelnych, z dochodu za użycie dzwonów i t. p. W razie niedostateczności tych źródeł wyznaczy dozór kościelny (§ 13) corocznie na ścisłą potrzebę ograniczoną kwotę, którą parafianie złożą.

Rozłożenie na parafian dzieje się według podatków stałych, jakie oni w obrębie parafii opłacają.

§. 3. Jeżeli na pokrycie kosztów stawiania, utrzymywania, zabezpieczenia od ognia i najmowania budynków kościelnych i plebańskich, tudzież kosztów nabycia gruntu pod te budowy nie ma źródeł, w § 1 wymienionych, lub, jeżeli takowe okażą się niedostatecznemi, natenczas należy na ich pokrycie, a to w pierwszym wypadku wszystkich, w drugim wypadku reszty kosztów, użyć bieżącego dochodu kościelnego, jaki po pokryciu wydatków, w § 2 wymienionych kosztów pozostanie, dalej rozporządzalnego majątku lub dochodu ściśle kościelnego, a gdyby i te źródła nie wystarczyły, pozwala się na cel wspomniany użyć majątku zakładowego, ściśle kościelnego, o ile takowy nie ma wskazanego sobie innego przeznaczenia i nie jest potrzebnym do pokrycia innych wydatków, które z dochodów majątku kościelnego opędzać się mają, z zachowaniem wszakże istniejących przepisów o sprzedaży i obciążeniu mienia kościelnego.

§. 4. Paroch jednak ma ponosić następujące koszta:

a) stawiania i utrzymywania budynków gospodarskich, znajdujących się w należących do jego dotacyi dobrach tabularnych lub częściach takichże dóbr, lub odrębnych od probostwa folwarkach, jeżeli dochód z probostwa pokrywa kongruę jego, i jeżeli nie ma źródeł przeznaczonych na ten cel, które w § 1 wymieniono;

b) naprawy budynków mieszkalnych i gospodarskich, spowodowanej winą, niedbalstwem lub opieszałością parocha, jego sług i domowników;

c) wydatki mniejsze na naprawę i utrzymywanie budynków plebańskich, mieszkalnych i gospodarskich w dobrym stanie, jako to: na opłatę kominiarza, na wstawianie szyb, bielenie, naprawę pieców, drzwi, zamków i ram u okien, naprawę zwykłą dachu, wprawienie uszkodzonych części podłogi, utrzymanie ogrodzenia i t. p. jeżeli wydatki te w jednym roku kwoty 15 zł. nie przewyższają.

Wydatki w § 4 pod lit. *c)* wskazane, 15 zł. rocznie przenoszące, ponosi paroch sam wtedy, jeżeli jego dochód czysty przynajmniej o 100 zł. jest wyższym od należącej się mu kongruy, w przeciwnym zaś razie ponosi on z tych wydatków tylko takie, które jednorazowo nie przekraczają 10 zł.

§. 5. Do innych wydatków budowniczych przy plebańskich zabudowaniach mieszkalnych i gospodarskich, przyczyniać się winien paroch wtedy, jeżeli czysty dochód z parochii nie jest mniejszy jak 400 zł. i nie mniejszy jak kongrua jemu się należąca.

Od nadwyżki przenoszącej ten dochód, opłacać winien paroch co roku do funduszu konkurencyjnego a mianowicie od nadwyżki nie przekraczającej 100 zł. 3 prct., od nadwyżki nie przekraczającej 20 zł. 5 prct., od nadwyżki zaś większej 8 prct.

§. 6. Patron kościoła, o ile specyalne tytuły prawne inaczej nie stanowią, ponosi jedną szóstą część wydatku, jaki po strąceniu środków w §§ 1, 3, 4 i 5 wymienionych i po strąceniu kosztów roboty ciągłej i pieszej pozostanie niepokryty.

§. 7. Posiadacz majątku, do którego przywiązane jest prawo patronatu, winien bez względu na wyznanie swoje religijne wypełniać obowiązki nałożone na patrona niniejszą ustawą.

Biskup ponosi koszta patronatu tylko w tym wypadku, jeżeli w dyecezyi swojej wolne nadaje probostwo (*libera collatione*) w dobrach stołowych, patronatowi jego podległych.

§. 8. Duchowne korporacye winny przy parochiach, do nich wcielonych, ponosić wszystkie koszta w §§ 1 i 2 wymienione, jeżeli nie udowodnią, że od pokrycia tych kosztów całkiem lub tylko częściowo są uwolnione.

SPRAWY MONARCHII

Zbliża się chwila, w której rozpocznie obowiązywać nowa ustawa przemysłowa a we właściwych ministerstwach pracują gorliwie od dłuższego czasu nad przepisami wykonawczemi, które są już na ukończeniu. Z gotowego już statutu dla kas, jakie mają być utworzone na rzecz złożonych chorobą czeladników, podajemy następujące szczegóły:

Przy ustanawianiu składek na utworzenie kas dla chorych, starano się składki te unormować w ten sposób, by wystarczyły na wsparcia, przyczem nie zapomniano także o utworzeniu odpowiedniego funduszu rezerwowego. Wszyscy czeladnicy (*Gehilfen*) wstępując do warstatu lub fabryki, której właściciel należy do stowarzyszenia, stają się zarazem członkami kasy dla chorych i od tej chwili, przez cały czas trwania stosunku roboczego, są obowiązani składać do kasy przepisaną statutem kwotę. W razie opuszczenia fabryki lub warstatu mogą czeladnicy aż do czasu rozpoczęcia roboty u innego służbodawcy, pozostać członkami kasy dla chorych, jeśli tylko przybywają w okręgu stowarzyszenia i uiszczają nadal przypadającą na nich w takim razie składkę. Członkowie, którzy przez sześć tygodni nie płacą składki tracą wszelkie prawo do wsparcia. Właściciele fabryk, którzy są zarazem członkami stowarzyszenia, winni są czeladników przyjętych do roboty zameldować w biurze (*bei dem Vorstande*) kasy dla chorych, w przeciwnym razie spada na nich obowiązek uiszczenia tych wkładek jakie by opłacone zostały, gdyby zgłoszenie było nastąpiło w właściwym czasie. Obowiązani są również w ten sam sposób donieść o każdym wypadku wystąpienia czeladnika z warstatu lub fabryki. Co się tyczy dochodów kasy, to będą się składały najpierw ze składki w ilości 2 centów od każdego guldena zapracowanego przez czeladnika należącego do kasy, dalej ze składek właścicieli zakładów, które mają wynosić połowę tego co składa czeladnik, wreszcie z darów, zapisów i odsetek od kapitałów kasy. Składki czeladników mają być ściągane przez właściciela zakładu przy

---

źników — krzyczałem na próżno. Psota się udała, ale i psotnik skazany został na rozłożenie sobie ognia i nocowanie o głodzie nad rzeką, jeżeli nie chce pójść milę drogi pod wodę do brodu, gdzie rzeka choć bystra, ledwie kolana przechodzi. Nie namyślałem się długo, wybrałem bród. W Adamowym stroju do pasa, szczęśliwie przebrnąłem całą rzekę, aż tu przy samym już brzegu, bosa noga zsuwa mi się ze śliskiego kamienia, na który nastąpiłem — i — plusk jak długi do wody!

Spłoszony puszczyk zakrzyczał przeraźliwie.

W pierwszej chwili niespodziewanej zimnej kąpieli, nim się uprzytomniłem, ten krzyk puszczyka wydał mi się czemś.... śmiej się, czemś jak chichot murzyna!

Nie sądź jednak mój Olesiu, że psota, wystraszająca przewoźników, wypłatana była sobie, ot tak z pustoty — nie! ma ona swój cel, a dla nas nadzwyczajnie ważny. Jakkolwiek lud turecki anatolski jest w ogóle bardzo uczciwy, lubi on jednak i rozbój, jak każdy lud dziki — otóż rozejdzie się wieść, żem palił z murzyna fajki i to dosyć, aby temu, co ze strasznym murzynem tak przyjacielskie ma stosunki, nigdy w drogę nie włazić.

O do licha! zapomniałem o mojej kuropatwie; jeśli się podpaliła, winieneś temu ty i ten przeklęty murzyn!

Dosyć na dziś — opowiem ci kiedy, co robiłem na koczowisku ze szczypcami jednego węglarza, które każdy Turek przy pistoletach nosi za pasem. I to była psota, lecz jej może zawdzięczamy nietykalność naszą od Kirkbaszy daleko w głąb *Denis agacza*, lasu, którego nazwa spolszczona jest: Morze drzew.

Karol Brzozowski.

wypłacie zarobku. Czeladnicy, którzy na razie są bez miejsca, mają płacić składki tygodniowo a to w wysokości 3 prc. płacy tygodniowej, jaką pobierali w chwili opuszczenia fabryki lub warstatu. Członkowie kasy dla chorych mogą rościć sobie prawo do wsparcia dopiero wtedy, gdy przynajmniej przez cztery tygodni płacili składki W razie, gdyby członek kasy uległ chorobie w skutek wypadku przy pracy, wsparcie ma mu być udzielane, bez względu na czas płacenia składki. Z reguły należy się członkom wsparcie z kasy dla chorych, a dalej bezpłatna pomoc lekarska najwyżej przez 20 tygodni. Z nadwyżek, jakieby pozostały po opłaceniu wszystkich wydatków, ma być utworzony fundusz rezerwowy na zabezpieczenie przyjętych zobowiązań. W razie gdyby wskutek nadzwyczaj niekorzystnych stosunków zdrowotnych (epidemii i t. d.) zagrażało niebezpieczeństwo, iż gotówka kasy łącznie z funduszem rezerwowym nie wystarczy na pokrycie wydatków w najbliższej przyszłości, może biuro zaciągnąć pożyczkę do wysokości trzymiesięcznych regularnych dochodów. Pożyczka ma być zwrócona z późniejszych regularnych lub zwiększonych dochodów. Kasą administruje naczelne biuro (*Vorstand*) które odpowiednio do uchwały walnego zgromadzenia składa się z 6 lub 12 członków, mianowicie w $^2/_3$ częściach z czeladników a w $^1/_3$ z właścicieli zakładów. Członków ze stanu czeladników wybiera zgromadzenie czeladzi, członków ze stanu właścicieli zgromadzenie stowarzyszenia, na przeciąg lat dwóch. Ustanowieni przy kasie chorych lekarze mają na posiedzeniach biura głos doradczy. Kontrolę nad prowadzeniem całego interesu sprawuje komisya nadzorcza wybierana co roku. Wskład jej wchodzi trzech członków i trzech zastępców wybieranych w $^2/_3$ częściach ze stanu czeladzi w $^1/_3$ ze stanu właścicieli zakładów. Komisya ta ma prawo brać udział w posiedzeniach biura z głosem doradczym, wolno jej również, na podstawie jednomyślnej uchwały, zwoływać nadzwyczajne walne zebrania. Na walnych zebraniach właściciele zakładów mają prawo do połowy głosów przysługujących członkom kasy. Uchwały na walnych zebraniach zapadają absolutną większością oddanych głosów. Do powzięcia uchwały w sprawie zmiany statutów, zlania się z inną kasą i t. d. wreszcie rozwiązania kasy potrzebną jest bezwarunkowo obecność najmniej połowy uprawnionych do głosowania członków i większość co najmniej $^2/_3$ oddanych głosów.

Oprócz statutu dla kas chorych, wyprarowano już przepisy wykonawcze co do o r g a n i z a c y i s t o w a r z y s z e ń i zgromadzeń czeladników. Ze statutu dla stowarzyszeń podnosimy to przedewszystkiem, że każdy nowo wstępujący członek musi uiścić należytość wpisową, od której wyjęci są ci tylko członkowie stowarzyszeń, którzy już przedtem uiścili do kasy stowarzyszenia przypadającą za przyjęcie do związku należytość. Statut bardzo szczegółowo określa warunki, jakie mają być spełnione przy p r z y j m o w a n i u u c z n i ó w (terminatorów). Układ przyjęcia musi być zawarty i podpisany w kancelaryi władzy przełożonej stowarzyszenia (*Genossenschafts - Vorstehung*). Układ ten ma zawierać między innemi postanowienie, że uczeń winien być używany wyłącznie tylko do tego rzemiosła, któremu chce się poświęcić. Dla osiągnięcia głównego celu wykształcenia uczniów, każdy uczeń jest obowiązany po ukończeniu nauki (przed wyzwoleniem), złożyć egzamin wobec przełożonej władzy stowarzyszenia. W razie, gdyby w warsztacie, któregokolwiek członka stowarzyszenia, ponawiały się wypadki niedostatecznego wykształcenia poruczonych mu uczniów i zachodziły inne także okoliczności, wskazujące, że właściciel zakładu nie rozwija należytej pieczy nad uczniami, władze mogą pozbawić go prawa utrzymywania uczniów. Przemysłowcy i nie zatrudniający u siebie czeladzi mogą najwyżej mieć równocześnie trzech uczniów. Przemysłowcy, u których pracują czeladnicy, nie mogą przyjmować tylu na raz uczniów, aby ztąd mogła powstać uzasadniona wątpliwość, czy zdołają uczynić zadość przyjętym przez siebie zobowiązaniom i czy uczniowie będą w możności należycie wykształcić się w rzemiośle. Statut określa dalej szczegółowo zakres działania władzy przełożonej stowarzyszenia. Główne jej zadanie polega na administrowaniu majątku stowarzyszenia. Dalej, w razie naruszenia przepisów stowarzyszenia, przysługuje jej prawo nakładać kary porządkowe, jako to: napomnienia i grzywny aż do wysokości 10 zł. Upomnienie może być udzielone ustnie lub pisemnie, a nawet wobec zgromadzonych członków stowarzyszenia. Gdyby istniejąca przed wydaniem niniejszych przepisów korporacya posiadała majątek, a w myśl nowej ustawy przemysłowej została przekształconą w stowarzyszenie, wtedy majątek tej korporacyi przechodzi na rzecz stowarzyszenia. Gdyby przemysłowa korporacya została połączoną z innemi rzemiosłami w osobne stowarzyszenie, natenczas pierwszej przysługuje prawo administrowania osobno swoim majątkiem.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Odessy.)

Z Odessy piszą do *Polit. Corr.* pod d. 10 sierpnia:

Od paru dni bawi tutaj komisya inżynierów, która wysłaną została z Petersburga z polecenia ministra wojny, aby bezzwłocznie przedsięwziąć dalsze i silniejsze obwarowania portu. Mówią tu na podstawie jakoby dokładnych informacyj, że brzeg morski opatrzony będzie ośmioma bateryami, a na koniec sierpnia zapowiadają przybycie ministra wojny Wannowskiego, pod którego okiem urządzane będą formalne rewie na morzu.

W ostatnich dniach przedsięwzięto tu liczne aresztowania. Twierdzą powszechnie, że propaganda socyalistyczna znalazła dla agitacyi swojej grunt bardzo wygodny wśród tutejszej załogi i z tem łączą wypadki aresztowań, jakie tu szczególniej w lubelskim pułku przedsięwzięto.

Zaburzenia antisemickie, które w Ekaterynosławiu miejsce miały, wywołały i tutaj ogromne przerażenie. Jeszcze żywo stoją wszystkim przed oczami te sceny, których widownią było wiele miast Rossyi południowej, a które i tu wydarzały się, choć szczęściem w mniejszych rozmiarach. Według oficyalnych doniesień, przy zaburzeniach w Ekaterynosławiu, w których robotnicy kolejowi największy udział brali, dziesięć osób zostało zabitych a szesnaście ranionych. Sto trzydzieści osób aresztowano i oddano do sądu karnego; straty, jakie przytem ponieśli wyłącznie tylko żydzi, oceniane są na przeszło 150.000 rubli.

Zajścia, jakie w ostatnich czasach tak w gimnazyach, jak w szkołach realnych rossyjskich miejsce miały, świadczą o wielkiem zwolnieniu karności w tych zakładach. Ministeryum oświecenia widziało się zniewolonem z powodu tych wypadków wystosować okólnik do wszystkich gimnazyów i szkół realnych cesarstwa, w którym wzywa przełożonych tych zakładów, do ścisłego przestrzegania surowych przepisów z r. 1871 i 1874 wydanych w sprawie zachowania się uczniów w szkole i czuwania nad ich czynnościami po za ich obrębem.

Według najświeższych wiadomości, wybuchły także ostatniemi czasy i w Elizabetgradzie zaburzenia antisemickie, które miały przybrać dość znaczne rozmiary. Podobne wiadomości dochodzą także z Aleksandryi, wszystkie te jednak wieści potrzebują jeszcze potwierdzenia.

(Stronnictwa w Rossyi).

Korespondent petersburski *Pol. Corr.* podaje w najświeższym numerze następujący obraz dążności stronnictw w Rossyi:

„Stronnictwo rossyjskie, któreby chciało widzieć państwo wśród zewnętrznych awikłań, by ze stworzonej w takim razie sytuacyi skorzystać dla urzeczywistnienia własnych celów w zakresie polityki wewnętrznej, stronnictwo to umie ciągle nowe wymyślać środki utrzymania opinii publicznej w rozdrażnieniu. Jednym z głównych organów tej frakcyi jest dziennik *Nowosti* i on to wywołuje na nowo widmo europejskiej koalicyi w celu rzucenia popłochu we wszystkie patryotyczne koła rossyjskie. Trójprzymierze jawi się w oczach tego pisma jako związek państw, którego ostrze ma być nieomylnie skierowane przeciw Rossyi. Wyczekujące stanowisko gabinetu cesarskiego uważają *Nowosti* za błąd ciężki. Rossya musi wprawdzie dążyć do uzdrowienia swoich stosunków wewnętrznych, ale na to jest tylko jeden środek: zawarcie przymierza z jednem z mocarstw miłujących pokój.

„Przymierze z mocarstwem miłującem pokój! Abstrakcyjnie biorąc. jest to frazes wcale dobrze brzmiący, a przynajmniej nie jest niedorzeczny. Skoro jednak wartość tego zdania zechcemy głębiej zbadać i zastosować w praktyce z punktu widzenia rossyjskiego i w obecnych warunkach realnych, to daremnie szukać będziemy kombinacyi, któraby dać mogła rzeczywistą podstawę tej pięknej myśli, wyrazonej przez *Nowosti*. Zróbmy generalny przegląd mocarstw któreby stanowić mogły „ligę miłujących pokój mocarstw“ przeciw mocarstwom zakłócającym wrzekomo to zamiłowanie. Mamy tu przedewszystkiem Anglię i Francyę na oku. Co do politycznych zasad Wielkiej Brytanii, byłe one często i dobitnie manifestowane, a żadna poważna dyplomacya nie może być tak naiwną, żeby Albionowi podsuwała inną polityczną pobudkę, jak własnego interesu. I właśnie interes ten nie pozwala Anglii wiązać się przymierzem z Francyą, gdyż znaczyłoby to dla Anglii tyle, co związanie sobie rąk. Co do republiki francuskiej, to byłoby przeoczeniem jej ducha, aspiracyj i ogólnego położenia, gdyby ją brano za miłośniczkę pokoju. Czy można przypuszczać, aby Francya wyrzekła się nadziei odwetu? Wszelkie przymierze zawarte przez Francyę miałoby tylko jeden cel: odzyskanie utraconych prowincyj. Otóż, o ile łatwo pojąć dlaczego Rossya mienie i krew swą poświęcała dla oswobodzenia pokrewnych plemion Bałkanu, o tyle byłoby zmarnowaniem donkiszeteryą, gdyby Rossya podejmować chciała kampanię w celu oswobodzenia Alzatczyków i Lotaryńczyków, a tylko tem mogłoby się skończyć przymierze francusko rossyjskie. Gdyby odebranie Alzacyi i Lotaryngii miało kiedykolwiek przyjść do skutku przy pomocy Rossyi, to mogłoby to być możliwem tylko jako konsekwencya rossyjsko - niemieckiej wojny.

„Jeżeli pominiemy Francyę i Anglię, to pozostają jako ewentualni sprzymierzeńcy Hiszpania, Portugalia, Belgia, Hollandya, Szwajcarya, Dania, Grecya i t. d. Otóż *Nowosti* życzyłyby sobie federacyi małych państw pod protektoratem Rossyi z obowiązkiem wzajemnej obrony. I ten projekt bardzo jest piękny w teoryi, utyka jednak w skutek nieznajomości strategii wojskowej i geograficznego położenia krajów. Przypuściwszy nawet na chwilę myśl takiego przymierza, byłoby dla sprzymierzonych niepodobieństwem ugrupować swoje siły zbrojne, a każde z państw musiałoby szukać innej podstawy operacyjnej. Armie małych państw zostałyby zaraz przy rozpoczęciu kampanii oskrzydlone przez wielkie armie, a materyał ich wojenny, posłużyłby jedynie do zbogacenia arsenałów Niemiec lub Austro-Węgier. Ale dla jakich celów miałyby państwa te stanąć do wojny? Jaki praktyczny interes ma naprzykład Hiszpania lub Portugalia w wypadkach nad Wisłą? Co do Szwajcaryi, Belgii i innych państw, to zasada ich neutralności jest najlepszą tarczą dla nich samych. Jakie zresztą miałyby one pobudki stawać razem z Rossyą przeciw trójprzymierzu? Idea tedy *Nowosti* okazuje się jako utopia, a wobec dobrze obmyślanej polityki gabinetu petersburskiego, zasługuje chyba na uśmiech ironiczny. Przeciwko koalicyi kilku państw istnieją tylko dwa środki: usiłowanie obalenia koalicyi, lub ograniczenie się na paraliżowaniu jej. Ponieważ wobec trójprzymierza nie istnieją warunki do użycia pierwszego z tych środków, Rossya więc postępuje, jak każe jej logika i oczekując zmiany na szachownicy politycznej, staje się sama dla sprzymierzonych mocarstw zagadkowem X. Tym środkiem nie dopuszcza Rossya do ostatecznego przeobrażenia się aliansów w system, gdyż do tego potrzeba koniecznie jej udziału.“

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Olszanka mała, w powiecie złoczowskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Egzamina nauczycielskie** do szkół ludowych pospolitych i wydziałowych zaczną się dnia 21 września r. b. o godzinie 8 z rana. Podania z przepisanemi dokumentami i z dokładnym zgłaszających się adresem, wyraźnie podającym ostatnią pocztę, przyjmować będzie dyrekcya komisyi (Lwów, Chorążczyzna, ulica Kalecza nr. 5) do 6 września 1883.

* **Statystyka policyjna.** W miesiącu lipcu bieżącego roku organa c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie aresztowały za gwałt publiczny 4 osoby, za porzucenie dziecka 1 osobę, za kradzież 183 osób, za oszustwo 14, za sprzeniewierzenie 6, za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenie ciała 8, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 5, za obrazę straży 9, za prędką i nieostrożną jazdę 3, za nierząd i stręczenie do nierządu 5, za grę hazardową 4, za lekkie i zupełne opilstwo 94, za burdy uliczne i tamowanie przejazdów i przejść na publicznych miejscach 59, za żebranie i włóczęgostwo 116. Z sądów karnych odebrano po odbyciu kary 201 osób. Z ogólnej tej liczby odstawiono do c. k. sądu kraj. karnego 56, do c. k. sądu pow. karnego 233, do magistratu celem wyszupasowania lub innego odpowiedniego zarządzenia 199 osób. W szpitalu umieszczono 23 osób, resztę zaś aresztowanych traktowano policyjnie. Oprócz tego ukarano za przekroczenie regulaminu dla dorożkarzy i fiakrów 26 osób, za przekroczenie regulaminu służbowego 13, za dręczenie zwierząt 9 osób, za przekroczenie przepisów meldunkowych 8 osób. Pociągnięto do odpowiedzialności 11 szynkarzy za przekroczenie godziny policyjnej. W miesiącu tym zdarzyły się trzy wypadki utonięcia, jeden wypadek samobójstwa, jeden wypadek usiłowanego samobójstwa, jeden wypadek pożaru, jeden wypadek nagłej śmierci i dwa inne nieszczęśliwe wypadki.

§ **Na poczcie lwowskiej** nadano w lipcu roku bieżącego 199.153 listów prywatnych niepoleconych (między temi 8.525 do osób w miejscu); 37.542 kart korespondencyjnych; 6.125 posyłek pod opaską; 3.924 posyłek z próbkami; 134.512 egzemplarzy gazet; 128.714 listów poleconych; 12.305 listów poleconych; 9.846 przekazów pieniężnych na kwotę 155.432 zł. 15 ct.; 52.342 posyłek wartościowych (między temi 6.123 za pobraniem w kwocie 38.623 zł. 45 ct.). Ogółem 584.463 posyłek, a zatem o 2.291 więcej, niż w lipcu 1882 roku. Nadeszło zaś do Lwowa: 164.582 listów prywatnych niepoleconych; 29.128 kart korespondencyjnych; 5.932 posyłek pod opaską; 4.005 posyłek z próbkami; 29.142 egzemplarzy gazet; 57.225 listów urzędowych; 27.315 listów poleconych; 12.572 przekazów na kwotę 135.615 zł. 72 ct.; 31.453 posyłek wartościowych (między temi 1.974 za pobraniem w kwocie 10.140 zł. 25 ct). Ogółem 361.354 przesyłek, zatem o 1.818 więcej, niż w lipcu r. z.

— **Walne zgromadzenie** czeskiego towarzystwa leśnego, które od lat 35 istnieje, odbędzie się tego roku w dniach 20, 21 i 22 b. m. w Rychnowie (Reichenau). Na zgromadzeniu tem galicyjskie towarzystwo leśne reprezentowane będzie przez swego delegata w osobie c. k. nadleśniczego i zarządcy dóbr funduszowych w Muszynie, p. Antoniego Góralczyka.

— **Zbiór jubileuszowy** Kraszewskiego, w skutek dyspozycyi właściciela, przejdzie w całości, z wyjątkiem tylko kilku pamiątek, na własność towarzystwa przyjaciół nauk w Poznaniu. Tamtejsza *Poln. Corr.* ogłasza dwa listy Kraszewskiego, pisane z więzienia w Moabicie, tyczące się tej darowizny. Dowiadujemy się z nich, że zbiór składa się z rozmaitych dzieł sztuki, albumów, obrazów, waz, kobierców, medali i monet i t. p. Wszystko to oddane będzie instytutowi poznańskiemu z szafami dębowemi, w których przedmioty są pomieszczone.

†. **Zmarli** w ostatnich dniach: w Düsseldorfie znakomity duński malarz widoków morskich Wiggo Fanerhold, przeżywszy lat 51; w Jagrze węgierskim astronom Wojciech Montebedego, dyrektor tamtejszego obserwatoryum, w 73 roku życia; w Leig słynny angielski misyonarz i podróżnik po Afryce dr. Robert Noffat, liczące lat 88; córka jego była małżonką i wierną towarzyszką Livingstone'a. — W Wersalu umarł znakomity portrecista francuski Edward Dubufe, przeżywszy lat 63.

— **Gmach Rady państwa** w Wiedniu już jest na ukończeniu; właśnie pracują nad przyozdobieniem wjazdu. Prowizoryczna ornamentyka gipsowa wykończona będzie około 15 września, a w początkach października dokonanie zostanie wewnętrzne urządzenie gmachu.

— **Listem gończym** policyi węgierskiej ścigany jest niejaki Franciszek Blasche, poszlakowany o popełnienie nader zuchwałej kradzieży z włamaniem się, w Temeszwarze. Ukradł on sumę 80.000 zł. w losach Cisy, oraz kosztowności, ocenione na 10.000 zł. Pomiędzy ostatniemi znajdują się dwa pierścienie z brylantami wartości kilku tysięcy zł. Za wyśledzenie skradzionych efektów wyznaczona jest nagroda w kwocie 500 zł.

— **Liczba słów telegraficznych**, przez czas ostatecznej rozprawy w procesie tisza-eszlarskim przez urząd telegraficzny Nyiregyhaza, od dnia 18 czerwca do 3 b. m., wynosiła 1,143.213. Należytość za te depesze wynosiła 19.504 zł. 11 ct.

— **Elektryczne oświetlenie** zaprowadzono od dnia 12 b. m. stale w teatrze „Narodowym“ w Peszcie.

— **W Atczynie**, w północnej części wyspy Sumatry, według depeszy z Amsterdamu, urzędownie stwierdzono pojawienie się cholery.

— **Przebijanie tunelu** przez górę Arlberg, według depeszy z Langen, już tak postąpiło, że pozostaje do przebicia jeszcze okrągło jeden kilometr, a w połowie listopada zapewne tunel w całej długości będzie przebity. Dnia 9 b. m. pracujący po stronie zachodniej po raz pierwszy słyszeli detonacyę wybuchu min po stronie wschodniej.

— **Ślad morderców** barona Nolde w Kurlandyi, według depeszy prywatnej z Petersburga, odkryła już policya, która miała także pewność, iż za kilka dni będzie ich miała w ręku. Stwierdzono jakoby agraryjny charakter tej zbrodni.

— **Znów pożar teatru.** *St. Pet. Wied.* donoszą, że w Ekaterinodarze, w prowincyi kubańskiej (na Kaukazie) dnia 31 lipca wieczór zgorzał do szczętu letni teatr miejski. Ogień wybuchł wieczorem w garderobie z taką gwałtownością, że gmach cały od razu stanął w płomieniach. Spaliły się wszystkie dekoracye, kostiumy, rekwizyta i biblioteka teatralna, a stratę oceniają na kilkaset tysięcy rubli. Szczęściem, nie było dnia tego przedstawienia.

— **Na górze Epomeo**, na wyspie Ischii, pokazało się pięć zionących ogniem czeluści.

— **Gwałtowne trzęsienie** ziemi, które trwało pięć sekund, nawiedziło we wtorek o godzinie wpół do 5 rano miasto Serajewo. Zjawisku towarzyszył huk podziemny. Trzęsienie postępowało w kierunku od zachodu ku wschodowi. Szkody trzęsienie nie zrządziło.

— **Olbrzymi rezerwoar** wodny, pod miastem Knoxville w Tennessee, pękł niedawno u dna i wszystka woda, jaką zawierał, w ilości około 500.000 galonów (2,500.000 litrów) uszła bez znaku w ziemię. W miejscu, gdzie

dno pękło, otworzyła się w ziemi czeluść, której głębokości dotąd jeszcze nie zdołano zbadać. Zachodzi obawa, iż całe miasto Knoxville położone jest nad olbrzymią pieczarą podziemną, albo nad wielkim systemem mniejszych pieczar, które tę wodę pochłonęły, a pęknięcie rezerwoaru jest złowrogą dlań zapowiedzią, zdaje się bowiem, że to skutkiem złomów skał podziemnych utworzyła się już pierwsza owa rozpadlina, dalsze zaś mogą nastąpić.

— **Moda.** Jak u nas pięć listków w kwiecie bzu, tak we Francyi cztery listki koniczyny, oznaczać mają szczęście. Moda, korzystająca nawet z przesądów, w ostatnich dniach wprowadziła w Paryżu w użycie koniczynę o czterech listkach, jako ozdobę stroju kobiecego. Przybierają nią, jako *porte-bonheur*, kapelusze, suknie, włosy i wyrabiają w jej kształcie brosze, szpilki i kolczyki. Nie wątpimy, że moda ta wkrótce będzie zastosowaną i u nas.

— **Kolizya pociągów.** Na dworcu w Bischofswerda, w Saksonii, przed kilku dniami skutkiem złego ustawienia zwrotnicy wpadły na siebie dwa pociągi, a cudem nazwać to można, że z podróżnych ani ze służby nikt przy tem nie doznał szwanku. Skończyło się na wykolejeniu i zgruchotaniu lokomotywy i kilku wagonów. — Na dworcu zaś w Belforcie, dnia 12 b. m., wpadły na siebie dwa pociągi pospieszne: Calais-Bazylea i Calais-Altmünsterol, przyczem wszystkie wagony wyskoczyły z toru, a jeden został zupełnie zgruchotany. Niejaka panna Ressiga Bacchini, młoda Włoszka utraciła życie na miejscu, brat jej zaś i ojciec, oraz dwie inne osoby zostały ciężko pokaleczone. Kilku też podróżnych było lżej uszkodzonych.

— **Żeński adwokat.** Dnia 12 b. m. w Turynie panna Lydia Poët, po ukończeniu ze świetnym rezultatem studyów prawnych w tamtejszym uniwersytecie, zaciągnięta została na listę adwokatów. Dzienniki włoskie powiadają, że ministerstwo po długiem wahaniu dopiero zgodziło się na tę nominacyę.

— **Pogrzeb cesarza Anamu.** *La France* opowiada: „Gdy w otoczeniu chorego cesarza Tu Duca spostrzeżono, że zbliża się jego ostatnia godzina, kto żyw u dworu spieszył na dach pałacu cesarskiego i wśród łkania i jęków wznosił ku niebu ramiona, aby odchodzącej ze świata duszy wskazać drogę, którą się udać powinna, jeśli nie ma się zabłąkać w jakim zakątku doczesnym. Zwłoki, odziane w szaty monarsze, po lichem nabalsamowaniu, złożono na estradzie pałacowej. Tam zmarły cesarz spoczywać będzie przez dni 75, a codziennie dworzanie i kapłani zastawiać mu muszą trzy razy stół z pokarmem i napojem, oraz wszelkie przybory do palenia. Gdy służy zbierają nietknięte jadło, rzucają się kapłani na ziemię i wznoszą głośne modły, ażeby nieboszczyka nakłonić do jedzenia, by pokrzepiony mógł ożyć znowu."

— **Tajemnicze zniknięcie.** Kupiec wiedeński, Maurycy Boskowitz, liczący lat 59, udał się był przed kilku dniami w interesach do Pesztu, gdzie dnia 4 b. m. wysłał z hotelu Frohnera, w którym mieszkał, tłomoki swoje do portyera na dworcu kolei Państwowej, i od tej chwili już go nie widziano. Rodzinę swoją w Wiedniu uwiadomił Boskowitz także o swoim powrocie z Pesztu, a mimo to zaginął wszelki ślad jego. Zachodzi obawa, że padł on ofiarą jakiejś zbrodni.

— **Pomiędzy dzikimi** w południowej Afryce cywilizacya nadspodziewanie szybko postępuje naprzód. Kafrowie naprzykład, posiadają już teraz swój własny dziennik, który wychodzi w mieście Port Elisabeth a ma tytuł *Isigidimi*. W jednym z ostatnich numerów tego dziennika można było czytać następujący inserat: „Nadsyłający to ogłoszenie, Kafr, oznajmia wszystkim pannom, że pragnąłby wejść w święty związek małżeński z urodziwą jaką dziewicą. Od przyszłej swojej żony wymaga, ażeby umiała dobrze czytać i pisać i w ogólności miała wykształcenie szkolne, a nadto, ażeby umiała się zająć gospodars.wem. Nadsyłającemu już się sprzykrzyła kukurudza i chleb niekiszony. Jest on wzrostu średniego, liczy lat 25, przystojny i zdrów, ma potężne wąsy i 125 funtów szterlingów majątku. Pracować też potrafi dobrze, a panna, która zdecyduje się oddać mu swoją rączkę, nie pożałuje pewnie swojego wyboru. Uprasza się reflektantki, ażeby do łaskawej oferty dołączyły swoje fotografie, które przedłożone będą do ocenienia poważnym doradcom młodego człowieka, pragnącego wejść w związki małżeńskie. Dyskrecya jest rzeczą honoru. Wreszcie nadmienia się, że drobnego wzrostu osoby mogą oszczędzić sobie trudu w posyłaniu fotografii" i t. d.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d. 16 sierpnia*).

(*L*) Przewodniczący p. Dąbrowski oznajmił, że w sobotę, d. 18 b. m. jako w dzień urodzin Najjaśniejszego Pana, odbędzie się pontyfikalne nabożeństwo w kościele archikatedralnym obrz. łać. o godzinie 9 z rana, a w cerkwi ruskiej o godzinie 10 przed południem. Na te solenne nabożeństwa zaprosił p. prezydent pp. radnych, poczem polecił sekretarzowi p. Cossie odczytać reskrypt Namiestnictwa z d. 8 sierpnia r. b. do l. 49.338, w którym Namiestnictwo znosi uchwałę Rady miejskiej z 26 lipca r. b. nie uznającą obowiązków gminy do dostarczenia pomieszczeń dla przeznaczonych do Lwowa na stałą załogę kadrów batalionów pieszej obrony krajowej nr. 64 i 68, i orzeka, że gmina m. Lwowa obowiązaną jest na mocy §§. 7, 13 i 24 ustawy kwaterunkowej, z wolnością regresu do kraju w myśl §. 23 ust. kwat. dostarczyć potrzebnych pomieszczeń dla tych kadrów.

Reskrypt powyższy przyjęła Rada do wiadomości, poczem p. Cossa odczytał drugi reskrypt wys. Namiestnictwa z d. 5 sierpnia b. r. wystosowany do p. prezydenta miasta, w którym Namiestnictwo ze względu iż lwowska targowica nie odpowiada warunkom sanitarnym, a w ostatnich czasach była nawet źródłem bydlęcych chorób zaraźliwych, które do sąsiednich gmin zostały zawleczone, wzywa Prezydyum miasta do przedłożenia do końca października, projektu porządku targowego, jakoteż planu urządzenia lwowskiej targowicy.

P. Dąbrowski oznajmia, iż powyższemu życzeniu stało się już po części zadość, a żądane plany zostaną przedłożone wys. Namiestnictwu w najbliższym czasie.

P. Walewski poruszył ważną sprawę podatkową. Według § 5 ustawy sankcyonowanej o ulgach podatkowych, cmentarze i ulice w ogrodach publicznych są wolne od opłaty podatku gruntowego. Ponieważ Lwów posiada znaczne obszary zajęte przez cmentarze a nadto posiada ogrody publiczne dla spacerów, przeto zapytuje p. interpelant prezydenta, co uczynił magistrat celem uwolnienia tych obszarów od opłaty podatku gruntowego.

P. Dąbrowski przyrzekł odpowiedzieć na najbliższem posiedzeniu.

Dr. Roszkowski imieniem sekc. II przedłożył nagły wniosek, przyjęty przez Radę bez dyskusyi, a tyczący się wystosowania imieniem reprezentacyi m. Lwowa, na ręce syndyka miasta Rzymu, pisma kondolencyjnego, z powodu katastrofy, jaką nawiedzoną została wyspa Ischia, przyczem na rzecz nieszczęśliwych ofiar w Casamicciola ma być załączoną kwota 500 franków.

Po załatwieniu 6 rekursów w sprawach budowniczych wagi podrzędnej, wydała Rada stosowne przepisy dla wykonywania budowli grobowców i pomników na cmentarzach lwowskich. Dotychczas panował niedobry zwyczaj, że przedsiębiorcy budowy sprowadzali na cmentarz surowy materyał i dopiero tam, między grobami i grobowcami obrabiali kamień budowlany i t. p. przezco gruzami zanieczyszczali teren naokoło, niszczyli sąsiednie grobowce i pomniki, albo też ogródki z kwiatami, i groby odarnione. Odtąd mają przedsiębiorcy zwozić na cmentarz tylko gotowy i już obrobiony materyał; budowa grobowców ma być wykonaną w jak najkrótszym czasie, i w tym celu poczyniono rozmaite obostrzenia, które uchylą wadliwą dotychczasową gospodarkę.

Na oświetlenie miasta lampami naftowemi przyzwoliła Rada dodatkowy kredyt w kwocie 1.290 zł. W preliminarzu na rok bież. wstawił magistrat na ten cel kwotę 26.775 zł, ale komisya budżetowa, a za nią Rada miejska, uszczupliła tę sumę do kwoty 24.000 zł., która, jak się okazało, jest niedostateczną.

W końcu uchwaliła Rada klasztorowi pp. Sercanek wypłacić kwotę 1000 zł. za budowę kanału przez plac św. Jerzego.

P. Dąbrowski podał do wiadomości sprawę dla miasta ważną, a mianowicie, że gmina nabyła na własność realność pod l. 3 przy ulicy Chorążczyzny i pod l. 9 przy ulicy Akademickiej; na razie w obu tych realnościach zostaną urządzone koszary dla wojska, poczem gdy gmina przystąpi do zasklepienia koryta Pełtwi, obie realności zostaną zburzone i powstanie piękny plac. Sprawa ta wymaga jeszcze zatwierdzenia Rady.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Piąty międzynarodowy targ zbożowy we Lwowie.

Piąty międzynarodowy targ na zboże, mlewo i chmiel we Lwowie, połączony z wystawą chmielu odbędzie się w dniach 25 i 26 września b. r. Targ zostanie otwarty ogłoszeniem sprawozdania o wyniku zbiorów w Galicyi i krajach przyległych, zamknięty zaś podaniem do wiadomości umów na targu tym zawartych.

Uczestnicy, którzy okazy swoje na targ nadesłać pragną, powinni wpierw, najdalej do 15 września 1883 r., przesłać komisyi urządzającej deklaracyę — sporządzoną na arkuszach, które komisya każdemu uczestnikowi prześle. Deklaracye te obejmować będą następujące rubryki które jak najdokładniej wypełnione być mają: Imię i nazwisko producenta Miejsce zamieszkania — ostatnia poczta — stacya kolejowa i telegrafu. Nazwa miejsca i powiatu, skąd produkt pochodzi. Ilość próbek na targ przeznaczonych. Poszczególnienie bliższe gatunków i odmian płodów, których próbki na targ przysłane być mają. Ilość na sprzedaż przeznaczona, a mianowicie z oznaczeniem, czy odstawa ma być natychmiastowa lub też w terminie późniejszym.

Wszystkie próbki zboża, mlewa i chmielu — deklaracyą objęte — powinny być przysyłane franco, i najpóźniej na 3 dni przed otwarciem targu oddawane komisyi urządzającej we Lwowie, która się zajmie ich stosownem umieszczeniem.

Okazy próbek, na targ przeznaczone, muszą być dokładnie takie same jak produkt, który sprzedający oddać może kupującemu w terminie umówionym.

Każda próbka obejmować ma jeden kilogr. wagi i umieszczoną być powinna w woreczku płóciennym, opieczętowanym i znakiem właściciela opatrzonym.

Chmiel, na wystawę przeznaczony, powinien być upakowany w skrzyneczkach.

Ustawieniem odpowiedniem wszystkich płodów, na targ nadesłanych, zajmie się komisya urządzająca bez pobierania osobnych opłat.

Próbki wystawione mają być natychmiast po zamknięciu targu przez właścicieli zabrane. Przedmioty, przez właścicieli nieuprzątnięte, będą przez komisyę urządzającą sprzedane — a zebrana ztąd kwota na opędzenie kosztów targu użyta. Każdy, chcący mieć wstęp na targ międzynarodowy, winien zgłosić się do komisyi urządzającej po kartę uczestnictwa, którą otrzyma za złożeniem opłaty 1 zł.

Wszelkie pisma, dotyczące targu, adresować należy: „Do komisyi urządzającej piąty międzynarodowy targ na zboże, mlewo i chmiel we Lwowie" (w Zakładzie im Ossolińskich, 1 piętro).

OSTATNIA POCZTA

Wczoraj po zamknięciu *Gazety* otrzymaliśmy obszerny telegram z Wiednia o uroczystem otwarciu wystawy elektrycznej przez Najdost. Cesarzewicza. Pomimo niepogody, zebrały się tysiące. Przybyli wszyscy zaproszeni goście, między nimi członkowie rządu, ciało dyplomatyczne, reprezentanci umiejętności i dziennikarstwa. Dla zaproszonych gości były urządzone osobne trybuny po obu stronach wspaniałego Cesarskiego pawilonu. Miejsce uroczystości było wspaniale przystrojone. Członkowie Domu Cesarskiego brali także udział w uroczystym akcie.

Najdost. Następca Tronu, który przybył o godz. 11, powitany przez komitet, udał się zaraz do Cesarskiego pawilonu. Prezydent komitetu br. Erlanger miał przemowę, w której skreślił historyę powstania wystawy i podziękował w gorących patryotycznych słowach Najd. Arcyks. Rudolfowi za przyjęcie protektoratu i poparcie wystawy. Złożył również podziękowanie Najjaśn. Panu za życzliwe poparcie, zagranicznym rządom za liczny udział i prosi Najd. Arcyksięcia, aby wystawę otworzył.

Najd. Cesarzewicz odpowiedział następującą przemową:

„Z uczuciem dumy stoimy wobec dzieła, które powstanie swe zawdzięcza ofiarnemu patryotyzmowi poważnej liczby mężów. Celem dzieła tego jest otwarcie nowych dróg dla zużytkowania potężnej siły przyrody, przez umiejętną pracę i wyzyskanie tej siły. Pełne powodzenie nie jest dziełem jednej chwili. Przyszłość tej pracy wielka, daleko sięgająca, zaledwie dająca się obliczyć. Zapowiada ona przemiany, głęboko wnikające w całe życie ludzkiego społeczeństwa.

Może to nie przypadek, że Wiedeń trzecią wprawdzie z rzędu, ale jak się spodziewamy, dzięki niezmordowanej pracy mężów nauki i czynu, największą wystawę elektryczności w swych gościnnych murach otwiera. Czyż to nie z naszego rodzinnego miasta wyszły zapałki Preschla w r. 1833, które na zawsze usunęły stare, godne epoki kamiennej narzędzia do wzniecania ognia. A czyż świeca stearynowa nie rozpowszechniła się po całym świecie, ztąd, z Wiednia, od r. 1837? Nawet oświetlenie gazowe, ten wielki przewrót miejskiego życia, wymyślił w Wiedniu, Morawianin, Zinser, a dopiero później projekt został w Anglii wykonany.

Teraz stoimy przed nową fazą w dziejach oświetlenia. I teraz powinien Wiedeń zająć zaszczytne miejsce. Morze światła niech rozleje się z tego miasta i nowy postęp niech z niego wytryśnie. Pewni wysokiego znaczenia tej wystawy, możemy powiedzieć: niech wyjdzie na chlubę państwa i rezydencyi.

Tem wdzięczniejsi jesteśmy przyjaznym nam państwom za ich cenne współdziałanie w tej poważnej pracy. W imienia Jego Mości naszego Pana i Cesarza ogłaszam elektryczną wystawę za otwartą."

Mowa Najd. Arcyks. Rudolfa przyjętą została grzmotem oklasków. Potem obszedł Najd. Cesarzewicz całą wystawę, zapytywał o szczegóły wystawców, wyrażał się z uznaniem i zachętą. Najd. Arcyksięcia przyjeżdżającego przywitano okrzykami i hymnem cesarskim.

Najj. Cesarzewicz zwiedzał wystawę szczegółowo przez trzy godziny W oddziale austryackim wyraził zadowolenie z okazanego smaku dekoratorów i postępu austryackiego przemysłu stolarskiego. Wewnętrzne urządzenie pawilonu Ofenheima w guście wschodnim nazwał arcyksiążę „uroczą powieścią wschodnią". Oddział sztuki Najd. Arcyksiążę rychło opuścił — nie jest on bowiem jeszcze ukończony.

Uwagę Jego zwrócił aparat Siemensa, znaczący miejsce przerwy w podmorskim telegrafie — a w oddziale francuskim drukarnia elektryczna, która mowę Najd. Arcyksięcia w sześciu różnych egzemplarzach równocześnie odbijała.

Były Namiestnik Galicyi hr. Potocki wyjechał przedwczoraj z Wiednia do Szwajcaryi.

Według doniesień z Pesztu delegacye wspólne zbiorą się w Wiedniu w drugiej połowie października.

Prasa wiedeńska zaznacza agitacyę, jaką rozwijają od pewnego czasu koła klerykalne Górnej Austryi i Vorarlbergu przeciw przepisom wykonawczym do noweli o szkołach ludowych. *Linzer Volksblatt* ogłasza w najnowszym numerze odezwę do wyborców podpisaną przez górnoaustryackich klerykalnych posłów do sejmu i Rady państwa, wzywającą wszystkie gminy, które nie życzą sobie sześcioletniej nauki przymusowej, nauki niedzielnej oraz wszelkich dalej idących ułatwień szkolnych, aby działały wspólnie i życzenia swoje przedłożyły radzie szkolnej krajowej, oraz radzie szkolnej okręgowej. Odezwa przyrzeka wyborcom w tej sprawie poparcie posłów.

Według informacyi *Fremdenblattu*, klerykalna większość sejmu vorarlberskiego rozwinie na bieżącej sesyi wielką akcyę przeciw noweli szkolnej.

Komitet obywateli wiedeńskich, który pomimo uchwały rady miejskiej, postanowił urządzić wspaniałą uroczystość ludową w rocznicę odsieczy Wiednia, ułożył już szczegółowy program obchodu. Program ten obejmuje między innemi: uroczyste nabożeństwo na górze Leopolda, oświetlenie miasta, wreszcie pochód ściśle historyczny garnizonu z r. 1683, i wojsk które przybyły na odsiecz Wiednia, a także obywateli w strojach z epoki ówczesnej. Pochód ma przechodzić różnemi ulicami miasta. W Praterze odbędzie się uroczystość ludowa. (*Patrz telegramy*).

Czytamy w *Temps*: „Surowe rozporządzenia, które nowy generał-gubernator Hurko wydał w sprawie kolonistów zagranicznych, a szczególniej co do Niemców, zamieszkałych w Królestwie Polskiem (po pięciu latach pobytu muszą się naturalizować pod karą wydalenia z granic kraju), mają być rozszerzone do wszystkich gubernij położonych na zachodniej granicy rossyjskiej. Z tego powodu zapewniają znowu, że pan Giers, rossyjski minister spraw zagranicznych, nie pochwala tych rozporządzeń, a wykonanie ich może nawet spowodować jego podanie się do dymisyi. Rozmaite dzienniki niemieckie wykazują wzrost antigermanizmu w Rossyi i zwracają uwagę, że pewne organa prasy rossyjskiej, które niegdyś gorąco popierały wejście Rossyi do trójprzymierza, doradzają jej obecnie wytworzenie alliansu z innemi mocarstwami europejskiemi, któryby wobec pierwszego mógł stanowić przeciwwagę".

Z faktu, że powiernik Papieża, kardynał Howard, przybył w tych dniach do Kissingen i konferował kilkakrotnie z ks. Bismarckiem, niemniej, że w Kissingen spodziewanym jest także minister wyznań i oświaty Gossler, wysnuwają dzienniki wniosek o rozpoczęciu na nowo bezpośrednich rokowań pomiędzy Kuryą rzymską a pruskiemi kołami decydującemi.

Ostatnie wiadomości o stanie zdrowia hrabiego Chambord są coraz bardziej niepokojące. Lekarze stracić mieli wszelką nadzieję. We Frohsdorf oczekują na przybycie hrabiego Paryża.

Z Paryża otrzymuje *N. fr. Presse* obszerną depeszę, w której donoszą z kół kompetentnych, że stosunek Francyi do Chin staje się coraz drażliwszym, i że istnieje jakkolwiek niezdeklarowana to jednak faktyczna nieprzyjaźń. P. Tricou ma być odwołany ze względu, jak mówią na nadwątlone zdrowie, na miejsce jego nie zostanie wszelako żaden inny poseł mianowany. Tricou usiłuje dowieść, że niezbędną jest demonstracya floty francuskiej. Chiny żądały regulacyi granic z tamtej strony Hanoi, Francya zaś nie chce o tem słyszeć. Prócz tego żądał p. Tricou, ażeby Chiny nie wykonywały zwierzchnictwa nad Anamem, czemu się stanowczo oparł rząd chiński. Poseł poczytuje zatem zadanie swoje za ukończone, a rząd poleci admirałowi Meyer rozprawienie się z Chinami. Z wyjątkiem Hai-Phong, Nam-Diuh i Hanoi, nie chcą Chińczycy żadnych w Anamie dobrowolnych uczynić ustępstw. Przeciw generałowi Bouet wyruszą chińskie siły zbrojne i jakkolwiek bez wypowiedzenia wojny, musi trwać stan wojenny. Tricou oświadczył w Pekinie, że Francya nie dopuści chińskich okrętów u wybrzeży Hue. W takich warunkach nie mogą Chiny przesłać nowemu władcy Anamu inwestytury. Blokady Hue dokonała Francya w skutek wysłania dwóch statków wojennych pod dowództwem admirała Courbeta. Admirał Meyer ma prawo zatrzymywać okręty i poddawać rewizyi, a w razie potrzeby odparłby siłą wszelki zamach, wymierzony przeciw blokadzie. Admirał Courbet donosi, że będzie mógł około 20 b. m. atakować Hue; ma on pod swojem dowództwem przeszło 1200 ludzi. Akcyę jego poprą cztery łodzie kanonierskie. Idzie o okupacyę Hue, ażeby ztamtąd podyktować protektorat i wprowadzić na tron Anamu Fu-Duca albo Vian-Lana.

Hiszpański poseł w Paryżu robił kroki urzędowe w ministerstwie spraw zagranicznych o wydalenie z Francyi Zorilli. Odpowiedziano mu, iż rząd nie ma żadnej wiadomości o miejscu pobytu Ruiz-Zorilli.

Z Hiszpanii donoszą do dzienników francuskich, że pomimo milczenia dzienników, do którego zmusiła je cenzura, pewną jest rzeczą, że odbywają się ciągłe aresztowania i że przedsięwzięto nowe środki ostrożności w prowincyach południowych i wschodnich. W Madrycie przywiązują wielkie znaczenie do rady ministeryalnej, która odbyła się w d. 14 b. m. pod prezydencyą króla. Nawet dzienniki półurzędowe powtarzają pogłoskę o różnicy zapatrywań pomiędzy prezesem gabinetu i ministrem wojny co do środków wyjątkowych jakie, przedsięwzięto, oraz co do trwania zawieszenia konstytucyi.

Daily Telegraph ogłasza depeszę z Bajonny, zapewniającą, że marszałek Serrano, powołany został do Madrytu, w celu utworzenia nowego ministeryum.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 sierpnia. Najj. Pan powróci z Ischl do Wiednia 19 b. m. Najj. Pani i Najd. Arcyksiężniczka Walerya przybędą tamże 20 b. m.

Polit. Corr. donosi, że król rumuński powracając z Berlina, wstąpi prawdopodobnie do Wiednia w towarzystwie prezesa ministrów Bratiana.

Sejmy vorarlberski, gorycki i istryjski zostały dzisiaj otwarte uroczyście okrzykiem na cześć Najj. Pana. Sejm istryjski upoważnił przewodniczącego do złożenia życzeń Najj. Panu w dniu urodzin monarszych.

Wystawa elektryczna trwała dziś do godziny piątej po południu. Odwiedziło ją przez dzień cały przeszło 40.000 osób.

Z Hofgastein donoszą, że spadł tam śnieg obfity. Temperatura obniżyła się do 3 stopni Celsiusa.

Prezydyum policyi zawiadomiło komitet, zajmujący się urządzeniem uroczystości z powodu odsieczy wiedeńskiej, że na odbycie pochodu nie może zezwolić ze względu na bezpieczeństwo ogólnej komunikacyi.

Peszt, 16 sierpnia. Do *Ung Post.* donoszą z Zagrzebia: Prywatne doniesienia dzienników przedstawiają ostatnie wybryki pospólstwa w świetle znacznie groźniejszem, niżeli mogło się zdawać z depesz dotychczas otrzymanych. Pospólstwo zamierzało rzucić się na pałac arcybiskupa, na gmach dyrekcyi kolei żelaznych, na dworzec kolejowy itd., interwencya jednakże wojska sparaliżowała w sam czas tego rodzaju zamiary. Pospólstwo wydawało obelżywe okrzyki przeciw Węgrom, napastowało przechodniów, a nawet nie oszczędzało wojskowych. Ruch ten miał być skierowany wrzekomo przeciw godłom i napisom węgierskim na gmachach urzędowych. Liczna żandarmerya i huzary stoją ciągle w pogotowiu, obiegają bowiem pogłoski o zamierzonych dalszych ekscesach. W tej chwili panuje spokój. Urzędownie zaprzeczają doniesieniu *Pozora* o ustąpieniu bana.

Londyn, 16 sierpnia. W Izbie gmin oświadczył Fitzmaurice, że misyonarz Shaw, jest jedynym poddanym angielskim, którego Francuzi trzymają dotychczas w niewoli w Tamatawe. Sekretarz zmarłego konsula został już wypuszczony na wolność.

Londyn, 16 sierpnia. Do biura Reutera telegrafują z Honkong, że według ostatnich wiadomości, zamierzali Francuzi rozpocząć d. 13 b. m. bombardowanie miasta Hue.

Wiedeń, 17 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Na międzynarodowej wystawie elektrycznej firmy polskie są nader skąpo reprezentowane. Jedynym przedstawicielem Warszawy jest pewien rossyjski podpułkownik polskiej narodowości, którego wystawę zwiedził szczegółowo Najd. Cesarzewicz, przyczem trzech oficerów rossyjskich, również Polaków, dawało wyjaśnienia o wystawionych przedmiotach. Później zwiedził tę wystawę Najd. Arcyksiążę Albrecht.

Jutro na cześć urodzin Najj. Pana odbędzie się pierwsze, pełne, elektryczne oświetlenie wystawy.

Berlin, 17 sierpnia. (*Tel. pryw.*) *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* w artykule, poświęconym znanemu przemówieniu generała Hurki, tak pisze: „Należy zauważyć, że prasa polska, a przedewszystkiem galicyjska, czyni od dłuższego czasu zabiegi, aby zaszczepić i rozdmuchać pomiędzy Niemcami i Rossyą obopólną nieufność. Trzymając się takiej taktyki, rozsiewa częstokroć zupełnie fałszywe wiadomości.“

Berlin, 17 sierpnia. *Nordd. Allg. Ztg.* zaprzecza doniesieniom dzienników, jakoby kardynał Hovard po przybyciu do Kissingen miał konferować z ks. Bismarckiem i być u niego na obiedzie. Organ przytoczony pisze, że stan zdrowia nie pozwala kanclerzowi przyjmować nawet osób najbliższych, a tem mniej zajmować się rokowaniami politycznemi.

Mechlin 17 sierpnia. Wczoraj przed południem zderzył się w pobliżu Mechlina parysko-amsterdamski pociąg pospieszny z innym pociągiem. Maszynista zabity na miejscu, kilku podróżnych odniosło uszkodzenia.

Petersburg, 17 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Sąd wojenny w Kijowie sądzić będzie dnia 20 b. m. sprawę politycznych przestępców Meszczerskiego, Bogdanowicza, Saranczowa i pięciu innych oskarżonych. Rozprawa będzie tajną.

Paryż, 17 sierpnia. *Français* zaprzecza, jakoby hr. Chambord zamierzał naznaczyć swoim następcą syna hrabiego Paryża.

Londyn, 17 sierpnia. Izba lordów przyjęła w trzeciem czytaniu bil o cholerze i angielski bil dzierżawny.

Kair, 17 sierpnia. Od przedwczoraj do wczoraj zrana zmarło na cholerę tutaj tylko pięć osób.

Aleksandrya, 16 sierpnia. Khedyw zwiedził szpital choleryczny, ambulanse i obdarował każdego z chorych 40 funtami szterl. (?)

W szeregach angielskich zmarło na cholerę dnia 13 b. m. ogółem 3 oficerów i 123 szeregowców.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 sierpnia 1883, godzina 1 min. 35. Losy kredytowe —·—. Węg. akcye kredyt. 300 25, Akcye anglo-austr. 113·—, Akcye banku Union 114·50, Akcye kolei Karola Ludwika 299·—, Akcye kolei północnej 266·50, Akcye kolei południowej 154·— Akcye kolei Alföld 169 75, Akcye kolei Elżbiety 319 50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 168 75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·—, Wiedeńskie losy 123 25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 99 50 Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·— Losy regulacyi Cisy 110 —, Losy tureckie 24 25, Węgierska renta 88·80, Akcye banku związkowego 106·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·17 3/4, Węgierskie losy, 114·25, Marka niemiecka —.—, Usposobienie chwiejne.

Wiedeń, 16 sierpnia 1883, godzina 4, min. 40. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —.—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel pap. —·—, Usposobienie –

Wiedeń, 17 sierpnia 1883, godzina 10 min. 35. Akcye kredytowe 296·20, Anglo-Austr. 113·—, Unionbank 114·—, Kolej Karola Ludw —·—, Południowa 153·30, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9 49— Rubel papierowy 1·18—. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 16 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·50 do 11·— zł., żyto —.— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 34 50 do 34 75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10.76, do 10 78 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do 16·50 zł. Berlin. Pszenica żółta (maj—czerwiec) 204·25 m., żyto —·— m., spiritus 58.—, olej rzepakowy 68·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 59 10 fr., olej rzepakowy 79·75 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa
dnia 17 sierpnia 1883

Hotel Georgea

Pp. L. hr. Krasiński z Warszawy. K. Zawicki z Wołynia. A. Chamiec z Ukrainy. S. Zaba ze Zbytowskiej góry. M. Hołyński z Żydaczowa. J. Hordyński z Żydaczowa. K. Romański z Wołynia. K. Kostheim z Zarzyc. O. Schnell z Firlejówki.

Hotel Angielski

Pp. F. Jastrzębski z Tarnopola. H. Mroczkowski z Dobrostan S. Olszewski z Nadwórny. A. Bauer z Gaj S. Henzel z Szołomyi.

Hotel Warszawski

Pp. A. hr. Zamoyska z Wołynia. S. Lederle z Medyni. Z. Jorysz z Podwołoczysk. Ks. Józef Cielecki z Medenic.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. K. hr. Badeni do Krakowa A. hr. Wodzicki do Olejowa. L. Halling do Krakowa. W. Rylski do Uhrynowa. M. Ceglecki do Koszlak. Dr. H. Max do Tarnopola. A. Oborski do Husowa. J. Delikowski do Rossyi.

Pociągi kolejowe.

Od 1 czerwca 1883
podług zegaru lwowskiego

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzin 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszan i o godz. 6 min. 35 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 31 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na **Stryj**, rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 11 min. 20 przed południ. pociąg lokalny Lwów-Szczerzec.

Do Podwołoczysk: z dworca Podzamcze, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 1 min. 4 po południu i o godz. 11 wieczór pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godz 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 min. 54 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 30 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 17 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min 48 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na **Stryj**, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mięszany i o godz. 3 min. 14 po poł. pociąg lokalny Szczerzec-Lwów.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 17 sierpnia 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 732.00mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy +16.8°C. Psychrometr wilgotny +15.1°C. Prężność pary 11.7mm. Wilgoć 82% Zachmurzenie 1. Wiatr S3. Ozon 7.

Temperatura powietrza +13 4°R
Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 756.40mm.
Najwyższa temp. dnia wczorajszego 25.0°C.
Najniższa temp. w nocy 15.4°C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$

Dla 18 sierpnia

E. $= + 3^m\ 44,^s_{23}$ $\Theta^0 = 9^h\ 45^m\ 46,^s_{80}$

Zachód słońca 17go sierpnia 7h. 13m,5, wschód 16b. 54m., 4.

W sierpniu nastąpi nów księżyca 2d 15h 2,m2, pierwsza kwadra 10d 15h 5,m 4; pełnia 18d 2h 30,m0. ostatnia kwadra 24d 19h 7,m 0.

Księżyc będzie w punkcie odziemnym (Apogeum) $8^d\ 23,^d_5$, w punkcie przyziemnym (Perigeum) $20^d\ 20,^h_5$

Równanie czasu E. będzie przez cały sierpień dodatnie, w skutek czego zegary zwykłe wyprzedzać będą zegary słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Z sześciu planet, które wolnem okiem widzieć można, spostrzegać możemy w gromadzie Byka Saturna. Na początku miesiąca wschodzi przed 12tą, a na końcu przed dziesiątą godziną po Saturnie wschodzi Mars, a nad ranem Jowisz; w konstelacyi Bliźniąt

16 sierpnia 1883.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr.	$730_{,80}$	$730_{,85}$	$727_{,90}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+24_{,5}$	$+19_{,8}$	$+16_{,8}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+19_{,4}$	$+17_{,2}$	$+14_{,0}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$13_{,6}$	$13_{,0}$	$10_{,8}$
Wilgotność powietrza względna w %.	60	76	73
Stan nieba.	5	9	1
Kierunek wiatru.	wsw.	n	se
Moc wiatru.	1	1	2
Ilość opadu w 24 g. mierz. do 2^h $0,^{mm}_0$			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $+ 26_{,0}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $+ 15_{,0}$			

(N. B. 17/8 1883 od 12h w połud., do 12h w połud. 18/8).

Przy wietrze przeważnie zachodnim, niebo zamglone, temperatura się obniża.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 16 sierpnia 1883.

	płacą (walutą austr.) zł. ct.	żądają (walutą austr.) zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	298 —	301 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	167 75	170 75
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	287 —	293 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250 —	255 —
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98 85	99 85
„ „ „ 4 pr. w. a.	89 40	90 50
„ „ „ 5 pr. okresowe	98 85	99 85
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86 40	87 50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 50	102 50
„ „ „ 5 pr. w. a.	97 45	98 45
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100 40	101 40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101 50	102 50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	93 —	95 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr. los. w 15 lat.	— —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98 75	99 75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	95 —	98 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	102 50
5. Losy miasta Krakowa	18 —	20 —
„ Stanisławowa	22 —	24 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 56	5 67
Dukat cesarski	5 57	5 68
Napoleondor	9 44	9 54
Półimperyał	9 74	9 84
Rubel rossyjski srebrny	1 54	1 64
„ „ papierowy	1 16¾	1 18¾
100 marek niemieckich	58 15	58 90
Srebro	— —	— —
Kupony w srebrze	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 11 sierpnia 1883.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78 90	79.05
luty-sierpień	78 90	79.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	79.60	79.75
kwiecień-październik	79.60	79.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	120 50	121.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	135.—	135 50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	140 —	149.50
„ „ 1864 po 100 zł.	170.50	170.75
„ „ 1864 po 50 zł.	170.—	170.50
Renty Com. po 42 lir austr.	37 —	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	149.—	149.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	93.50	93.65
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	99.90	100.05
2. Obligacye indemn. 5 pr (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	98.50	99.50
Galicyi	99.—	99.40
Niższej Austryi	104.75	105.75
Siedmiogrodu	99.25	99 50
Węgier	99.75	100.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	110.75	111.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	296.30	296.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	862.—	868.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	838.—	839.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	589 —	590.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	226 —	226.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m. k.	2670 —	2675 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	298 75	299.25
Lwow-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	168.75	169.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	318.25	318.50
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	154 30	154 60
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162.—	162.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	95.25	95 50
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.50	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102 50
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	102.50	—.—
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	— —	—.—
Gal. Tow. kred. ziem. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ po 5 proct.	98 80	99.30
„ „ „ po 5 proct. w 3[illegible] latach zwrotne	99.20	99 50
Gal. banku hip. po 6 proc.	101 70	102.10
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	102 —	103.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.60	101 80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	— —
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ proc.	101 25	103 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95 —	95.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93 80	94.20
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.50	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	100.50	101 50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98 30	98.70
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.75	95 25
z r. 1867	—.—	99 50
z r. 1868	96.—	97.—
z r. 1872	94 60	95.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w s.	94 50	94 80
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	173 50	174 —
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38 25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	107	— —
Keglevica po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł.	18 50	19 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.—	40.—
Palffego po 40 zł. m. k.	38 40	38.80
Czerwon. krzyża austr Tow. po 10 zł.	12.25	12.50
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	6.30	6.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21 25	22 25
Salma po 40 zł. m. k.	51 75	52 25
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.50	46.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	23.75	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m.	126.—	127.50
„ „ po 50. zł. w.	64.50	65 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.—	28.—
Windischgrätza po 20 zł. m.	40 25	41 25
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. m.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	119.75	119.85
Paryż za 100 fr.	47.30 —	47.35 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67. —
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68. —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.50	9.50 50
Rossyjski imper.	9.79	9.80. —
Talar związkowy	—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.— —

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 16 sierpnia 1883.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	75
„ „ „ w srebrze	79	45
Renta w złocie	99	80
5% austr. renta marcowa	93	50
Akcye banku wiedeńskiego	839	—
„ „ kredytowego	298	50
Londyn	119	80
Srebro	—	—
Napoleondor	9	49
Dukat cesarski men.	5	65
100 mark niemieckich	58	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

L. 11841. (5453)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu, umieszczonego w Nrze 57 czasopisma: „Nowyj Prołom“ z dnia 8 sierpnia 1883 pod napisem: „Othołoski iz kraju — Ot Sokala“ — w ustępie od słów: „Ne prystupaju do wyborów“ do słów: ne był uwzhladnen“ — i w ustępie od słów: „sumno skazaty“ do słów: „daże ne hołosował“, zawiera znamiona występku z §. 300 ust karnej, zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 12 sierpnia 1883.

L. 11738. (5407)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości:

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w Nrze 56 czasopisma „Nowyj Prołom“ z dnia 4 sierpnia 1883 pod napisem: „Nazad ku narodu“ od słów: „Srównaty nam dijatelnost“ do słów: „z nycztożnym uspichom“, zawiera znamiona występku z § 302 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 9 sierpnia 1883.

L. 11737. (5406)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k, i § 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w numerze 82 czasopisma „Słowo“ z dnia 4 sierpnia 1883 pod napisem: „Ot Oleszyc — (Jezuickii missyi i ich posłidstwija)“ w rubryce „korrespondencya Słowa“, zawiera znamiona występku z § 302 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 9 sierpnia 1883.

Licytacye.

L. 6464. (5206 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem wiadomo czyni, iż w sprawie Isaka Schussheima przeciw Israelowi i Leibie Mehr pto. 150 zł. w. a. odbędzie się relicytacya części realności pod lk. 61 na Podgórzu w Przemyślu położonej, wedle dom. IV pag. 270 n. 9 haer. na imię dłużników zaintabulowanej, a przy licytacyi dnia 22 września 1881 przez Ignacego Frankowskiego nabytej, a to w jednym terminie dnia 28 września 1883, o godzinie 10 przed południem, na którym takowa także niżej ceny wywołania pozbytą być może.

Cenę wywołania stanowi suma 1635 zł. w. a. zaś wadyum 163 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania w ts. ekspedycie przejrzeć można.

Przemyśl, dnia 6 maja 1883.

L. 2124. (5507 1—3)

Ogłasza się, że na zaspokojenie sumy 122 złr. 36 ct. z pn. przymusowa sprzedaż nietabularnej realności pod l. 3 w Szerszeniowcach położonej, dłużnika Semena Zacharyna vel Kuryluka własnej, w tutejszym c. k. sądzie, w drodze publicznej licytacyi na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 31 sierpnia, 11 października i 12 listopada 1883, każdym razem o godzinie 10 rano z tem przedsięwzięta zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 złr. lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Borszczow, 15 czerwca 1883.

L. 7813. (5176 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytolności Teofila Adamskiego w kwocie 500 złr. w. a. z pn. odbędzie się dnia 1go października 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż relicytacyę połowy realności pod l. 245 w Tarnowie na Strusinie położonej, dłużnika Jana Tumy własnej.

W Tarnowie, dnia 21 czerwca 1883.

L. 6821. (5089 1—3)

W dniach 11 października, 12 listopada i 10 grudnia 1883, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 25/16 w Barańczycach, powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw spadkobiercom Hnata Ferenza pto. 76 złr. 4 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy miejs. del.

Sambor, d. 13 czerwca 1883.

L. 2649. (5195 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 178 złr. 33 ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 46 w Demni położonej, wedle ks. gr. dla gminy Demni wykazem hipot. 115 objętej, dłużnika Dmytra Szewczyszyna własnej, w dniu 13 września 1883, w dniu 18 października 1883 i w dniu 22 listopada 1883, zawsze o godzinie 9tej rano tutaj, w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 700 złr. w. a. przyjęta.

Zakład wynosi 70 złr. w. a.

Warunki licytacyjne, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Mikołajów, 29 maja 1883.

L. 3020. (5196 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 100 złr. 12 ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 20 w Stulsku położonej, dłużników małżonków Naści i Piotra Lawryk, wedle księgi gr. dla tejże gminy wyk. hip. 57 karta B. poz. 1. własnej, w dniu 13 września 1883, w dniu 18 października 1883 i w dniu 22 listopada 1883, zawsze o godz 9 rano; tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 300 złr. oznaczona.

Zakład wynosi 30 złr.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Mikołajów, 29 czerwca 1883.

L. 8503. (5147 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 23go czerwca 1883 l. 25934 w celu ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akcyjnego Banku hipotecznego w sumie 161.800 złr. 91 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 7go września 1883, 12 października 1883 i 9go listopada 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem w biurze Nr. 4. na 1szem piętrze, przymusowa publiczna sprzedaż dóbr połowa Złotnik, Kąt złotnicki, Laskówka i Burkanów w okręgu c. k. Starostwa powiatowego Podhajce i sądu powiatowego Trembowla położonych, p. Henryka Lewickiego własnych, z wykluczeniem atoli wyłączonej z dóbr Burkanowa przestrzeni 498 morgów 769□ sążni pod nazwą „folwark Brykula“ w protokołach z dnia 8 listopada 1881 l. 15564 opisanych i oszacowanych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w protokole egzekucyjnego oszacowania z 8 listopada 1881 l. 15564 w sumie 294.816 złr. 15⅘ ct. w. a. przyjęta.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania, to jest okrągłą sumę 29.482 złr. wa.

Gdyby rzeczone dobra w powyższych trzech terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, natenczas wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych, celem ułożenia warunków ulżających, do jawienia się na dzień 7 grudnia 1883 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie w biurze Nr. 4

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 6 czerwca jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego na wymienionych dobrach prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna lub też późniejsza uchwała albo weale nie albo wcześnie doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem adw. dr. Horowitza z substytucyą adw. dr. Mantla w Tarnopolu.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 17 lipca 1883.

L. 6342. (5504 1—3)

W dniach 3 września i 15 października 1883 odbędzie się licytacya realności Adama Baranowskiego w Mikuliñcach, wykazem l. 357 objętej, na rzecz Markusa Töffer pto. 52 zł. 29 ct. w. a. za lub powyżej ceny szacunkowej, w kwocie 390 zł. w. a. Wadyum 39 zł.

Termin do ułożenia warunków ułatwiających naznaczony na 18 października 1883.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany dr. Wilhelm Eberman, adwokat w Śniatynie.

Resztę warunków i akt oszacowania można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Śniatyn, 20 lipca 1883.

L. 3375. (5001 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się dnia 21 września, 19 października i 21 listopada 1883, celem zaspokojenia c. k uprz. gal. akc. bankowi hipotecznemu przeciw Dmytrowi Stefince przyznanych sum a to:

a) 34 zł. 2 ct. z 6 prc. odsetkami od dnia 18 lutego 1882 prowizyą 34 ct.;

b) 34 zł. 2 ct. z 6 prc. odsetkami od dnia 18 sierpnia 1882 prowizyą 34 ct.;

c) 290 zł. 39 ct. z 6 prc. odsetkami od dnia 18 lutego 1883, po potrąceniu kwoty 18 zł. 59 ct. w. a.

d) kosztów sądowych 12 zł. 77 ct. w. a. i kosztów niniejszej prośby obecnie w kwocie 13 zł. 37 ct przyznanych z pominięciem na zasadzie art. II lit. c) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28 października 1865 l. 110 Dz. u. p. drugiego stopnia egzekucyi, publiczna sprzedaż realności pod l. k. 75/128 dom. VIII str. 107 zapisanej, Dmytra Stefinki własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 2320 złr. zaś wadyum 232 zł.

Resztę warunków w tus. registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 6 czerwca 1883.

L. 19014. (5428)

W skutek podania zakładu kred. ziems. w Krakowie de praes. 30 lipca 1883 l. 19014, dozwolona i rozpisana uchwałą z dnia 11 maja 1883 l. 9346 na dzień 4 września, 9 października i 13 listopada 1883 egzekucyjna sprzedaż dóbr Zborówek, w gminie katastr. Zborówki, Jędrzeja i Heleny Heerów własnych, odwołaną zostaje.

Kraków, dnia 3 sierpnia 1883.

Licytacye.

L. 1321. (5437 2—3)
W dniu 10 września 1883, o 10 godz. rano, przymusowo sprzedaną będzie połowa niepodzielna realności pod lk. 179 w Żołyni mieście położonej, Jakóba Fleszara własna, na zaspokojenie pretensyi małoletnich spadkobierców Szymona Stützla w kwocie 361 zł. w. a. z pn.
Cena szacunkowa wynosi 100 zł. w. a., wadyum 10 zł. w. a.
Akta zastawowego opisania i oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.
Łańcut, 12 marca 1883.

L. 7628. (5295 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 6000 zł. w. a. z pn. na rzecz dra. Hermana Franzosa, odbędzie się dnia 6 września i 12 października 1883, o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności dłużników, a to spadkobierców Borucha Finkelsteina i Sary Hindy Finkelstein pod Nr. 955 i 1356 w Tarnopolu położonej.
Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, 18088 zł 65 ct. w. a.
Wadyum 1808 zł. w. a.
Na dzień 18 października 1883 o godz. 10 odbędzie się w razie niesprzedaży rozprawa ku ustanowieniu ułżających warunków.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po 27 maja 1883 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adwokata dra. Mantla, a zastępcą tegoż p. adwokata dra. Axelrada.
Tarnopol, dnia 17 lipca 1883.

L. 2266 (5247 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności lk. 14 rep. 15 w Bąkowicy i Suszyca mała położonej, wedle wykazów hip. 41 i 43 księgi gruntowej Bąkowice i Suszyca mała dłużników Michała Leszczyszynego w $^2/_3$, a Waśka Leszczyszynego w $^1/_3$ części zaś wedle wykazu hip. 45 tej samej księgi Michała Leszczyszynego w $^1/_4$ części, a Waśka Leszczyszynego w $^1/_4$ części własnej, na zaspokojenie pretensyi zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w kwocie 300 złr. w. a., dnia 5 września i dnia 12 października 1883, li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 600 zł., zaś dnia 14 listopada 1883 i poniżej tej ceny, każdym razem o 10 godzinie rano.
Wadyum wynosi 60 zł. w. a.
Resztę warunków i wyciągi tabularne, można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 30 kwietnia 1883, do tabuli weszli, kuratorem p. Ludwika Topolskiego i sycheże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora, niniejszem zawiadamia.
Starasól, 18 maja 1883.

L. 23148. (5476 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Wysokiego skarbu w kwocie 75 zł. 18 ct. z pn. odbędzie się dnia 30 sierpnia 1883 o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacya do Teofila i Franciszki Szupajków należącej realności pod l. 529$^4/_4$ we Lwowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 429 zł. 50 ct. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 5% od ceny wywołania złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Szwedzicki kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Pająk mianowany został.
Lwów, dnia 4 lipca 1883.

L. 15698. (5084 2—3)
Krakowski sąd krajowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości krakowskiej kasy Oszczędności 1400 złr. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 43 dz. III. w Krakowie, Leonii Krausowej własnej, w dwóch terminach, dnia 24 września i 29 października 1883 o 10 rano, na których realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej sprzedaną będzie.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 12050 złr.
Wadyum wynosi 1205 złr. w. a.
Termin do ułożenia lżejszych warunków pod rygorem §. 148 p. c. wyznacza się na dzień 29 października 1883 o 4 popołudniu.
Resztę warunków, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze.
O tem zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela Hieronima Chelińskiego, tudzież wierzycieli, którzyby po 24 listopada 1882 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem doręczoną być nie mogła do rąk kuratora adw. dr. Władysława Wilkosza z substytucyą adw. dr. Schoena.
Kraków, 6 lipca 1883.

L. 6527. (5090 2—3)
W dniach 11 października, 12 listopada i 12 grudnia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 64/41 w Barańczycach powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego, przeciw Annie Klofa i spadkobiercom Jana Klofy pto. 76 złr. 4 ct. w. a. z pn.
Cena szacunkowa, wywołania wynosi 400 złr.
Wadyum 40 złr.
Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.
Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy m. d.
Sambor, d. 27 czerwca 1883.

L. 6484. (5146 2—3)
C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galic. uprz Banku hipotecznego w sumie 5861 złr. 51 ct. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Brnik, do Felicyi Markiewiczowej należących.
Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach 24 września 1883, 20 listopada 1883 i 21 stycznia 1884, każdym razem o godz. 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 41768 złr. w. a. poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.
Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 4177 złr. w. a.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy, przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.
Na wypadek, jeżeli przy pierwszych trzech terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 21go stycznia 1884, godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których nastąpnie sprzedaż licytacyjna w czwartym terminie rozpisaną zostanie.
Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.
O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. głowny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowe, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 7go marca 1883 do hipoteki dóbr Brnik weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adw. dr. Ringelheima z substytucyą adw. dr. Malawskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.
W Tarnowie, dnia 28 czerwca 1883.

L. 9542. (5159 2—3)
Brodzki c. k. sąd powiatowy ogłasza, że dnia 25 września 1883, o godzinie 10 rano w biurze Nr. 4 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. tab. 544 kons. 719 w Brodach położonej, Nuchima (Nuchema) i Goldy Wiesel własna, ktora pod warunkami w tut. uchwale z dnia 11go lutego 1883 l. 1396 poszczególnionemi w Nr. 65, 66, 67 „Gazety Lwowskiej“ z 1883 roku ogłoszonemi, i w Nr. 75, 76, 77 „Gazety Lwowskiej“ z 1883 roku, w myśl tut. uchwały z dnia 31 marca 1883 l. 4921 sprostowanemi, a niniejszem tyle tylko zmienionymi, że powyższa realność przy wyż rzeczonym jednym terminie jakkolwiek za cenę wywołania służyć ma cena szacunkowa w sumie 14000 złr. w. a. to w razie gdyby takowej nikt nie zaofiarował, za każdą jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.
Wadyum wynosi 700 złr.
Bliższe warunki można w sądzie przejrzeć.
Brody, dnia 18 czerwca 1883.

L. 12718. (5192 2—3)
Dnia 23 października 1883 i dnia 26 listopada 1883, zawsze o 10 rano odbędzie się przymusowa jawna sprzedaż połowy realności pod l. k. 241 miast. 29 zadw. jak Dom. ciw. T. II. pag. 346 n. 20 haer. pa. 347 n. 23 haer. Lipy Schiegera własnej, celem zaspokojenia pretensyi Berischa Gottlieba pto. 500 złr. w. a. na pierwszych dwóch terminach sprzedaż odbędzie się tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 334 złr. w razie przeciwnym jest termin do ułożenia lżejszych na dzień 10 grudnia 1883 wyznaczony.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Popławski w Drohobyczu
C. k. sąd powiatowy.
Drohobycz, 30 czerwca 1883.

Zl. 914. (5111 2—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Tłuste wird bekannt gegeben, daß zur Einbringung der Forderung des Chaim Langhof pr. 250 fl. öst. W. sRG. wird die öffentliche executive Feilbiethung des dem Schuldner Feibisch Dachner gehörigen auf der ehemals zum Iwan Denegeschen Realität sub. Nr. 30 in Tłuste gehörigen Bauparzelle neu erbauten, keinen Tabularkörper bildenden, laut Protokoll de praes. 11 März 1878, Zl. 1573 pfandweise beschriebenen und laut Protokoll de praes. 17 Oktober 1880 Zl. 4688 abegschätzten Hauses an drei Terminen u. z. am 27 September, 8 November, und 20 Dezember 1883, jedesmal um 9 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen stattfinden.
Ausrufungspreis begrägt 480 fl. öst. W. Vadium 48 fl. öst W.
Der Feilbiethungsgegenstand wird an den zwei ersten Terminen nur um oder über, am dritten aber auch unter dem Ausrufspreise veräußert.
Die Protokolle der pfandweisen Beschreibung und Abschätzung sowie die übrigen Feilbietungsbedingungen liegen in hg. Registratur zur Einsicht.
K. k. Bezirksgericht
Tłuste, am 16 Juni 1883.

L. 2859. (5379 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 229 zł. 42 ct. w. a. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 44 w Woli Batorskiej położonej, wykazem hip. l. 44 objętej, własność tabularną dłużnika Michała Nazimka stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych dnia: 11go września, dnia 15 października i dnia 15go listopada 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania wynosi 1000 zł. wadyum 100 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzec można w tutejszej registraturze.
Niepołomice, d. 11go lipca 1883.

L. 4594. (5363 2—3)
C k. sąd powiatowy w Myślenicach zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Jana Kwiatkowskiego w kwocie 2000 zł. w. a. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 73 w Osieczanach położonej, należącej do masy spadkowej Klemensa Sawickiego a to w dniu: 11go września i 11go października 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie wadyum zaś wynosi 202 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania tudzież bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.
Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 2go listopada 1883 o godz. 10 z rana, na którym wierzyciele hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie licytacya w trzecim terminie rozpisaną zostanie.
C. k. sąd powiatowy
Myślenice, dnia 20 czerwca 1883.

L. 5201. (5436 2—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 6 września i 11 października 1883, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15 listopada 1883, nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 59 w Gródku według wyk. hip. 1889 Jana Switeńko własnej, na rzecz gminy miasta Gródka pto 75 zł. z pn.
Cena wywołania 351 zł. 80 ct., wadyum 72 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Gródek, 11 lipca 1883.

L. 5959. (5198 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 130 złr. 11 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie 31 sierpnia 1883, o 10 rano relicytacya nietabularnej realności, Jurka Weliczki pod l. k. 14 w Małnowie, na koszt kontraktołomnego jej nabywcy Franciszka Spiessa, na którym to terminie realność ta za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.
Cena wywołania 400 złr. w. a.
Wadyum 40 złr. w. a.
Resztę warunków i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w sądzie.
Mościska, dnia 15 lipca 1883.

L. 14553. (5449 3—3)
Dnia 29 sierpnia, 27 września i 29go października 1883, sprzedawaną będzie przymusowo, zawsze o godzinie 10 rano, w tut. sądzie, realność pod l. k. 55 w Jazłowcu położona, Rubina i Lei Gross własna, celem ściągnięcia pretensyi Izaaka Seidmana w kwocie 110 złr. w. a. z pn.
Cena wywołania 700 złr.
Wadyum 70 złr.
Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Buczacz, 4 grudnia 1882.

L. 754. (5439 3—3)
W dniach 16 sierpnia 1883, 27 września 1883 i 8 listopada 1883, zawsze o 10 godzinie rano, odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż jednej czwartej części realności w Krzywcu pod l. k. 68 do leżącej masy ś. p. Kościa Bodnarczuka należącej, ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz Berla Dawida pto. 19 złr. w. a. z pn.
Cena szacunkowa 77 złr. w. a.
Wadyum 8 złr. w. a.
Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.
C. k sąd powiatowy.
Sołotwina, 15 marca 1883.

L. 3072. (5464 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku, w kwocie 70 złr. w. a. z pn. odbędzie się tu publiczna sprzedaż realności pod l. k. 48 w Pile siemuszowskiej położonej, ciała hipotecznego nie stanowiącej, dłużnika Dańka Szwajlika własnej, w dniu 16 sierpnia, 17 września i 18 października 1883, zawsze o godzinie 9 rano.
Cena wywołania 250 złr.
Wadyum 25 złr.
Resztę warunków, akt opisania i oszacowania można tu przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy.
Sanok, dnia 17 maja 1883.

L. 7302. (5309 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że na żądanie Herscha Bandla celem wydobycia przeciw małżonkom Wasylowi i Zofii Kowalukom wywalczonej pretensyi 20 zł. w. a. z pn. przedsięweźmie w dniach 6 września, 12 października i 9 listopada 1883 każdym razem o godz. 10 z rana, przymusową sprzedaż realności w Zarzeczu pod lk. 143 niezahipotekowanej, małżonków Wasyla i Zofii Kowaluków własnej, i że przy pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, a przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cenę wywoławczą stanowi kwota szacunkowa 92 zł. 80 ct. w. a. a poręczne 9zł. 28 ct. w. a.
Reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w tusądowej registraturze.
Delatyn, 28 lipca 1883.

L. 7221. (5310 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że na żądanie Herscha Bandla, celem wydobycia przeciw Onufremu Wiwczar wywalczonej pretensyi w resztującej kwocie 67 zł. w. a. z pn. przedsięweźmie w dniach 6 września, 12 października i 9 listopada 1883 każdym razem o 10 godz. z rana przymusową sprzedaż realności w Łojowie pod lk. 113 położonej niezahipotekowanej Onufrego Wiwczara własnej, która to realność przy dwóch pierwszych terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże sprzedaną zostanie.
Cena wywoławcza stanowi kwotę szacunkową 271 zł. w. a., a poręczne 27 zł. 10 ct. w. a.
Bliższe warunki licytacyjne każdoczeście przejrzane być mogą w tusądowej registraturze.
Delatyn, 29 lipca 1883.

L. 13431. (5273 3—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu zostaną w dniu 3 września i w dniu 18 września 1883 licytacyjnie sprzedane niezrealizowane dotąd wierzytelności masy konkursowej J. A. Kundego pod następującemi warunkami.
1. Cena wywołania 3158 zł. 91 ct., wadyum 31 zł. 59 ct.
2. Przy drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąbądź cenę.
3. Dokumenta wierzytelności sprzedać

się mające wykazujące mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, 25 lipca 1883.

L. 672. (5355 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Katarzynie Marmorosz, pto. zaległych 3 rat po 71 zł. 50 ct. w. a i resztującego kapitału 1069 zł. 49 ct. z pn.chęć kupienia mającym, niniejszym edyktem wiadomo czyni, że równocześnie rozpisał przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 71|126 w Brzeżanach na przedmieściu „Adamówka“ położonej, wedle Dom. II. pag. 235 n. 10 haer. dłużniczki Katarzyny Marmorosz własnej, i do przeprowadzenia tej licytacyi w budynku sądowym odbyć się mającej, termina na dzień 30 sierpnia 1883, 27go września 1883 i 31 października 1883, każdym razem o godzinie 10 rano naznaczył, przy których dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny wywołania, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 220 złr i złożone być może w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszonego.

Ekstrakt tabularny i reszta warunków licytacyjnych leżą w registraturze.

O tem zawiadamia się obie strony, c. k. Prokuratoryę skarbu i tych wierzycieli, którzyby po dniu po dniu 23go stycznia 1881 na sprzedać się mającej realności prawo hipoteki uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegobądźkolwiek powodu doręczoną nie została przez kuratora dr. Karola Gottlieba w Brzeżanach.

Brzeżany, 25 stycznia 1883.

L. 2819. (5365 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 5 września 1883, w dniu 10 października 1883 i w dniu 14 listopada 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k 195 w Sądowej Wiszni położonej, Franciszka i Anny Karkolowskich własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Simchy Drechslera w kwocie 21 zł. 85 ct.

Cena wywołania 63 zł., wadyum 6 zł. 30 ct. Na pierwszym i drugim terminie zostanie ta realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedana.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Sądowa Wisznia, 22 czerwca 1883.

L. 3574. (5326 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach, ogłasza niniejszem, że w dniach 6 września, 11 października i 14 listopada 1883, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Tudiowie pod lk. 108 subrep. 79 położonej, ciała tabularnego nietworzącej do Tanasego i Pałachny Koniuczek należącej, na zaspokojenie pretensyi Bogdana Zarugiewicza w kwocie 60 zł. w. a. z pn

Realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 220 zł. w. a. lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania, tudzież oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuty, 30go czerwca 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

(5521 1—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje niniejszem do wiadomości, iż pan dr. Jozafat Władysław Jan Weyda wpisany został na podstawie uchwały Wydziału z dnia 11 sierpnia 1883 do l. 483 z dniem 11 sierpnia 1883 w listę adwokatów z siedzibą w Sokalu.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 11 sierpnia 1883.

L. 45402. (4991 2—3)

Szkoły aspirantów oficerskich obrony krajowej w Wiedniu, Bernie, Gracu, Pradze i Insbruku zostaną w miarę zgłoszeń znowu na rok szkolny 1883|4 z dniem 1go grudnia 1883 otwarte; niemniej zamierzonem jest założenie w tymże roku szkolnym takichże szkół i w innych stołecznych jakoteż większych miastach, jeżeli się zgłosi dostateczna liczba aspirantów.

Celem tych zakładów jest, wykształcenie osób c. k. obrony krajowej, tudzież innych do broni nieobowiązanych aspirantów, na oficerów w nieczynnej służbie.

W tym celu odbywać się będą jako dotychczas kursy wieczorne, a w miarę zgłoszeń także i dzienne.

Zakres przedmiotów, w tych kursach wykładać się mających, zasadza się na planie naukowym, ustanowionym dla jednorocznych ochotników.

Nauka we wszystkich przedmiotach, jakoteż potrzebne podręczniki udzielane będą bezpłatnie, również bezpłatnie dostarczone zostaną podczas kursów wieczornych i przybory do pisania i rysowania.

Nauka rozpoczyna się z 1szym grudnia i trwa do końca sierpnia; miesiąc wrzesień przeznaczonym jest na praktyczne ćwiczenia; w pierwszej połowie października odbędą się egzamina końcowe. Wykłady teoretyczne w kursach wieczornych odbywać się będą przeciętnie co dzień przez 2—3 godzin, a to: w dniach powszednich od godziny 6 do 9tej wieczorem, zaś w niedziele i święta przed południem.

Aspiranci, pragnący osiągnąć wykształcenie na oficerów nieczynnej służby, mają prawo wybrać sobie miejscowość, w której chcą do szkoły uczęszczać, jeżeli niechcą korzystać z innych dobrodziejstw etatu obrony krajowej, jak z tych, które przyznaje powyższy piąty ustęp.

Utrzymanie skarbowe, podczas uczęszczania do szkoły oficerskich aspirantów może być przyznane w zasadzie tylko aspirantom z żołnierstwa nieczynnej c. k. obrony krajowej.

Zamierzający ubiegać się o to aspiranci tej kategoryi, którzy się tem samem zrzekają wolnego wyboru miejscowości szkolnej (punkt 7), będą w razie ogólnego ich uzdolnienia, wcześnie powołani przez właściwe komendy batalionowe i w celu ciągłego uczęszczania na kurs dzienny w szkole, która przez c k. Ministerstwo obrony krajowej oznaczoną będzie, zostaną przydzieleni dla utrzymania do kadru instrukcyjnego, znajdującego się w dotyczącej miejscowości szkolnej.

Ewentualne odesłanie do tej miejscowości nastąpi na koszt rządowy.

Na czas wspomnianego wyżej przydzielenia, otrzymają tacy aspiranci, tak samo jak ci, którzy ze systemizowanego stanu prezencyjnego kadrów są wyjątkowo wydzieleni, należytość szarzy odpowiedniej, prócz tego mieć będą korzyści przyznane frekwentantom c. k. szkół kadeckich i policzać miesięczny ryczałt w kwocie 6 zł. na potrzeby szkolne.

Czas spędzony w szkole będzie się wszystkim w związku obrony krajowej stojącym frekwentantom bez różnicy czy uczęszczają na kurs na koszt skarbowy, czy o własnym koszcie wtedy tylko liczył, wprawdzie pojedynczo, jednak jako służba czynna, jeśli kurs całkowity, czy to dziennny, czy wieczorny frekwentowali, tak pod względem trwania, jakoteż co do wszystkich przepisanych przedmiotów naukowych.

Warunki przyjęcia:

1. Przyjęcie do szkoły aspirantów oficerskich obrony krajowej zawisło od udowodnienia odpowiedniego wykształcenia przygotowawczego, nienagannego zachowania się i takiego stanowiska społecznego (zarobku, zatrudnienia) które powadze stanowiska oficera nie uwłacza.

Wszyscy aspiranci mają więc zaopatrzyć swe podania w świadectwo stydyów odbytych; aspiranci z nieczynnej służby obrony krajowej i ze stanu cywilnego zaś także w świadectwa nieskazitelności i dowody stanowiska społecznego, które to dokumenta winny być wystawione przez polityczne lub policyjne władze, miejsca ich zamieszkania i ściągnąć się mają do całego czasu spędzonego po wyjściu ze szkół, w stanie cywilnym a względnie w związku nieczynnej służby.

Aspiranci ze stanu cywilnego mają także do podania przyłączyć dokumenta, wykazujące daty roku i miejsca urodzenia i przynależności do gminy, potem dowody, że obowiązkowi zaciągowemu zupełnie zadość uczynili, i że nie są obowiązani służyć w obronie krajowej.

2. Aspiranci należący do nieczynnej służby c. k. obrony krajowej mają swe podania, ułożone najściślej według powyższych wskazówek, wnieść najdalej do 1 października r. b. do przynależnej c. k. komendy obrony krajowej, aspiranci zaś ze stanu cywilnego do tej c. k. komendy obrony krajowej, w której okręgu mieszkają.

Wiedeń, dnia 12go lipca 1883.

Z c k. Ministerstwa obrony krajowej.

Zl. 45.402.

Die Landwehr = Offiziers = Aspiranten = Schulen in Wien, Brünn, Graz, Prag und Insbruck werden nach Maßgabe der erfolgenden Anmeldungen, für das Schuljahr 1883/4 am 1 Dezember 1883 wieder eröffnet und wird die Etablirung weiterer derlei Schulen in anderen Landes=haupt= und sonstigen größeren Städten, im Falle sich eine genügende Anzahl von Aspiranten meldet, auch für dieses Schuljahr in Aussicht genommen.

Der Zweck dieser Anstalten besteht in der Heranbildung von Personen der k. k. Landwehr und von sonstigen, der Wehrpflicht nicht unterliegenden Bewerbern zu Offizieren im nichtaktiven Verhältniße.

Hiezu werden, wie bisher, Abend= und nach Maßgabe der dießbezüglichen Anmeldungen, auch Tages=Kurse eröffnet

Der Umfang der in diesen Kursen zum Vortrage gelangenden Gegenstände gründet sich auf den für die Schulen der Einjährig=Freiwilligen normirten Lehrplan.

Der Unterricht in sämtlichen Gegenständen so wie die erforderlichen Lehrbücher werden unentgeldlich geboten und werden an den Abend=Kursen auch die Schreib= und Zeichnen Requisiten kostenfrei verabfolgt.

Der Unterricht beginnt am 1 Dezember und währt bis letzten August; der Monat September ist für die Vornahme praktischer Uibungen bestimmt, in der ersten Hälfte des Monats Oktober finden die Schluß=Prüfungen statt. Dem theoretischen Unterrichte in den Abend=Kursen werden durchschnittlich 2—3 Stunden täglich u. z. vornehmlich die Stunden von 6 bis 9 Uhr Abends an Werktagen, dann die Vormittage der Son= und Feiertage gewidmet werden.

Den Aspiranten, welche ohne Inanspruchnahme einer anderen, als der im vorstehenden Alinea 5 gewährten Begünstigung die Ausbildung zum Offizier des nichtaktiven Standes anstreben, bleibt die Wahl des Schulortes überlassen.

Die aerarische Verpflegung während der Frequentirung einer Offiziers=Aspiranten=Schule kann grundsätzlich nur Aspiranten aus dem Mannschaftsstande der nichtactiven k. k. Landwehr zugewendet werden.

Die hierauf reflikterenden Aspiranten dieses Verhältnißes, bei welchen die freie Wahl des Schulortes (Alinea 7) entfällt, werden, im Falle ihrer allgemeinen Eignung, von den zuständigen Bataillons=Komanden rechtzeitig einberufen und behufs der ungeschmälerten Frequentirung des Tages=Kurses an einer vom Ministerium für Laudesvertheidigunge bezeichnet werdenden Offiziers=Aspiranten Schule, dem im betreffenden Schulorte etablirten Instruktions=Kadre in Verpflegszutheilung übergeben.

Die eventuele Absendung dahin erfolgt auf aerarische Kosten.

Auf die Dauer der vorgedachten Zutheilung erhalten diese Aspiranten gleich den, dem sistemisirten Präsenstande der Kadres entnommenen, die Chargenmäßige Gebühren, dann ein für die Anschaffung von Sulbedürfnißen bestimmtes monatliches Pauschale von 6 fl. öst. W. und tretten in den Genuß der den Frequentanten der k. k. Kadetenschulen zugestandenen Begünstigungen.

Die in der Schule zugebrachte Zeit wird allen im Landwehrverbande stehenden Frepuentanten auf ihre Landwehrdienstpflicht zwar nur einfach, aber als aktive Dienstzeit dann angerechnet, wenn sie den Tages= oder Abend=Kurs in seinem vollen Umfange, rücksichtlich der Dauer sowohl, als der sämmtlichen Lehrgegestände ohne Unterschied ob auf Rechnung des Landwehr= Etats oder auf eigene Kosten frequentirt haben

Aufnahms = Modaliläten

1. Die Aufnahme in eine Landwehr=Offiziers = Aspiranten = Schule ist von dem Nachweise einer entsprechenden Vorbildung eines makellosen Vorlebens und einer dem Ansehen des Offiziersstandes angemeßenen Lebensstellung (Erwerbs=Beschäftigung) abhängig.

Alle Bewerber haben demnach die Zeugniße über die zurückgelegten Studien, jene vom nicht activen Stande der k. k. Landwehr oder vom Zivilstande auch Zeugniße über ihre Unbescholtenheit, sowie über ihre gesellschaftliche Stellung beizubringen, welch' letztere von der politischen oder Sicherheits=Behörde des Aufenthaltsortes des Bewerbers auszustellen sind und sich auf jenen Zeitraum zu erstrecken haben, welchen der Betreffende, seit dem Austritte aus der Schule, im Zivilstande, beziehnungsweise im nicht=activen Verhältniße zugebracht hat

Aspiranten aus dem Zivilstande haben auch des Geburtsjahr, den Geburtsort, die Heimathszuständigkeit und weiters nachzuweisen, daß sie der Stellungspflicht vollkommen Genüge geleistet haben und nicht landwerhrpflichtig sind.

2) Die nach Vorstehendem instruirten Gesuche der dem nicht activen Stande der k. k. Landwehr angehörenden Bewerber sind bis 1 Oktober d. J. beim Kommando des Grundbuchszuständigen Bataillons, jene der Bewerber aus dem Zivilstande aber beim Kommando jenes Bataillons einzubringen, in dessen Bezirke sie sich aufhalten.

Wien, am 12 Juli 1883.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

Ч. 45402. (4991 2—3)

Съ днемъ 1 грудня будутъ знова на рôкъ шкôльный 1883/4 въ мѣру сголошеній вôдкрыти въ Вѣдни, Бернѣ, Грацу, Празѣ и Инсбруку школы для аспирантôвъ офицерскихъ обороны краевой, не менше маютъ бути заведени на сей рôкъ шкôльный такй школы такожъ въ другихъ головнихъ або въ иннихъ бôльшихъ мѣстахъ скоро сголоситъ ся достаточне число аспирантôвъ.

Заданьемъ сихъ заведеній естъ выобразованье такъ особъ ц. к обороны краевой, якъ и необовязаныхъ до службы военной аспирантôвъ на офицерôвъ въ нечинной службѣ.

Въ той цѣли будутъ вôдбуватися такъ якъ доси курса вечѣрнй а въ мѣру сголошеній такожъ и дневнй.

Обемъ преподаваемыхъ въ сыхъ курсахъ предметôвъ полягае на оучебнômъ планѣ, оустановленômъ для однорôчныхъ охотниковъ.

Наука оудѣляе ся во всѣхъ предметахъ безплатно такъ само достарчае ся оучебникôвъ и приборôвъ въ писаню и рисованю безплатно.

Наука починае ся съ першимъ грудня и продовжатись буде до послѣдного серпня; мѣсяць вересень призначенъ до практичнои вправы; въ першôй половинѣ жовтня ôтбудить ся испита окончательный. Преподаваня теоретичнй въ курсахъ вечерних будутъ ôтбувати ся пересѣчно що день черезъ 2—3 годинъ именно въ будныгъ днягъ ôтъ годины 6 до 9 вечеромъ, въ недѣлѣ же и свята передъ полуднемъ.

Аспиранты желаючіи получити образоване на офицерôвъ нечиннои службы, маютъ право выбрати собѣ мѣсцевôсть, въ котрôй хотятъ посѣщати школу, если не хотятъ користати зъ иннихъ благодѣяній скарбу обороны краевои кромѣ тыхъ котрй признае повижшій пятой оуступъ.

Оутримане зо скарбу пôдчасъ посѣщаня школы офицерскихъ аспирантôвъ, може бути признане лише тимъ, що належатъ до жовнѣрôвъ нечиннои саужбы ц. к обороны краевои.

Желяющіи ся обѣгати о те аспиранти тои категоріи, котрй тымъ самымъ зрѣкаютъ ся свобôдного выбора мѣсцевости школьнои (точка 7) будутъ въ случаю ихъ загальнои здôбности, завчасу покликанй черезъ дотичнй команды баталюнови и въ цѣли безпреривчого посѣщаня дневного курса въ школѣ ц. к. Министерствомъ обороны краевой для офицерскихъ аспирантôвъ въ означеной будутъ для оутриманя переданй инструкційному кадровы находящому ся въ дотычной школьной мѣсцевости.

Водсилки до тои мѣсцевости наступаютъ на коштъ скарбу.

На часъ выжше помянутого предѣленя получатъ аспиранты такй такъ само якъ и тін, що изъ систелизованого стану презенційного кадрôвъ вынятково суть выдѣленй, належитôсть вôдповѣдну саржѣ, кромъ того будутъ мати користи. признанй посѣщаючимъ ц. к. школи кадецкй и побирати будутъ мѣсячно павшалѣ въ квотѣ 6 зл. в. а. на шкôльнй потребы.

Часъ перебутый въ школѣ буде всѣмъ въ звязи обороны краевой остаючимъ фреквентантомъ безъ рожницѣ чи посѣщаютъ курсъ коштомъ скарбу, чи власнымъ, числитъ ся тогда въ правдѣ лишь поединчо но яко чинна служба если курсъ будьто денный, будь вечерный посѣщали цѣлый, такъ що до протягу часу явъ и що до всѣхъ приписаныхъ предметôвъ науковыхъ.

Оуслова принятя:

1. Принятіе до школы для аспирантôвъ офицерскихъ краевои обороны зависитъ вôдъ доказаня вôдповѣдного образованя приготовавчого несказательного поведенія и такого становища обчественного (заробку, занятя) котре повазѣ офицерского становиска не оувлечае.

Всѣ аспиранты маютъ протое заосмотрити свои подання въ свѣдоцтва вôдбутыхъ наукъ; аспиранти же зъ нечиннои службы обороны краевои и зъ цивѣльного стану, також въ свѣдоцтва несказательности и доказы становиска обчественного, котри то документы маютъ бути выставленй черезъ политичну або поліційну власть мѣсця ихъ замешканя и маютъ ся вôдносити до цѣлого протягу часу перебутого по оупущеню школъ въ станѣ цивильнômъ а взглядно свази нечиннои службы.

Аспиранты зъ цивильного стану маютъ также до подання залучити документы, доказаючй рôкъ и мѣсце ихъ оуродженя и принадлежнôсьть до громады, потомъ доказъ що ходили до бранки войсковои и що не суть обовязанй до службы въ оборонѣ краевой.

2. Аспиранты належащй до нечиннои службы ц. к. обороны краевой маютъ подання свои оуложени докладно пôсля повыжшихъ сказôвокъ внести найдальше до 1 жовтня с р. до приналежнои ц. к. команды обороны краевои, аспиранты же съ цивильного стану до тои ц. к. Команды обороны краевои въ окрузѣ котрои мешкаютъ.

Вѣдень, дня 12го липня 1883.

Зъ ц. к Министерства обороны краевои.

L. 5181. (5492)

C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia zbiegłego Leonidasa Kolankowskiego, z pobytu niewiadomege, że dnia 17 lipca 1883 l. 5180 Israel Kern z Bohorodczan wytoczył przeciw niemu skargę o zapłacenie kredytowanych mu towarów bławatnych w kwocie 30 zł. 62 ct. w. a. z pn. na którą termin do rozprawy na dzień 23 sierpnia 1883 wyznaczony został. Sąd ustanawia tymczasownie dla pozwanego kuratora w osobie p. Juliusza Wojkowskiego na jego niebezpieczeństwo oraz wzywa go, aby kuratorowi dowody swoje komunikował, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

C. k. sąd powiatowy
Bohorodczany, dnia 21 lipca 1883.

L. 7454. (5431)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Aleksandrę z Czechowskich Kossecką, Karola Sobolewskiego i Michała Jaworskiego Ihnasiewicza, Jana Jaworskiego Goldgen, Daniela Jaworskiego, spadkobierców Jana Hoszowskiego, mianowicie Jerzego i Bazylego Hoszowskiego względnie tegoż synów, Jana, Jerzego i Aleksandra Hoszowskich, spadkobierców Teodora Hoszowskiego, Anastazyę, Teresę, Annę i Ewę Hoszowskich, masę spadkową Michała Hoszowskiego, Pawła i Josafata Jaworskich Zubowiczów, Bazylego Ilnickiego Zubowicza, Hiacyanta Jaworskiego Zubowicza, Maryannę Jaworską Zubowicz, prawonabywców Jana Jaworskiego Zubowicza, Aleksandra syna Dmytra, Aleksandra, Jerzego synów Jana Jaworskiego Jusypowicza, Jaudochęę z Jaworskich Zubowicz Borecką, Grzegorza Ilnickiego, Pawła Jaworskiego Fojewicza, Annę Jaworską ze spadkobiercami Szczepana Jaworskiego Fajewicza, Piotra, Jana, Piotra, Aleksandra, Szczepana, Jerzego, Jana, Eliasza, drugiego Eliasza, Teodora, Bazylego, Szczepana, Maryę Jaworskich Jusypowiczów, Aleksandra Ilnickiego, Aleksandra, Grzegorza, Jaudochę, Jana, drugiego Jana, Teodora, Aleksandra, Grzegorza, Eufrozynę, Bazylego, Jana, Mikołaja, Andrzeja, Andrzeja, Andrzeja, Jerzego, Teodora Jaworskich Jusypowiczów, spadkobierców po Bazylim Ihnasiewiczu i tegoż prawnych następców: Michała, Piotra Jaworskich Ihnasiewiczów, Stanisława Jaworskiego Martycz, Michała, Dmytra Jaworskich Ihnasiewiczów, Teodora Jaworskiego Martycz, Jana Jaworskiego Ihnasiewicza, Audrzeja Jaworskiego Ihnasiewicza prawonabywców, Michała Piotra Jaworskich Ihnasiewiczów, Stanisława Jaworskiego Martycz, Grzegorza, Jana, Macieja, Grzegorza, Mikołaja, Jerzego, Michała, Aleksandra, Hiacyanta, Teodora, Hiacyanta Jaworskich Ihnasiewiczów, Mikołaja, Jana, Grzegorza, Pawła, Jana, Dmytra, Jerzego, Jerzego, Jana Dmytra, Szczepana Jaworskich Kosaczewiczów, Jana Jaworskiego Szaflowicza, Pawła Jaworskiego Romanowicza, Stanisława Jaworskiego Martycza, Bazylego, Jerzego Jaworskich Ronanowiczów, Hiacyanta Jaworskiego Czerwaka, Michała Jaworskiego Ihnasiewicza, Jerzego, drugiego Jerzego, Jana Jaworskich Goldycz, Adama Zielińskiego Kosiewicza względnie jego prawonabywcy Stanisława Jaworskiego Martycz, Andrzeja Jaworskiego Piszkiewicza, Teodora Jaworskiego Ostraszewicza, Aleksandra, Bazylego, Piotra, Teodora Dobrzańskich, Jana Towarnickiego, Jana Strzeleckiego, Michała, Bazylego Jaworskich Ihnasiewiczów, spadkobierców Jana Jaworskiego Zubowicza, Jozafata Jaworskiego względnie Eudoksyę Jaworską Zubowicz ze spadkobiercami Jana Jaworskiego Zubowicza, Jana Jaworskiego Leniewicza, Michała Jaworskiego Leniewicza względnie Maryannę Jaworską Leniewicz, Annę Jaworską Horoszkiewicz i prawonabywców Piotra i Katarzyny Jaworskich Horoszkiewiczów, Jana Jaworskiego Koterbowicza, Helenę Hoszowską, Andrzeja, Jana, Jerzego, Szczepana, Hiacyanta Jaworskich Horoszkiewiczów, Helenę, Józefę Jaworskie Kosaczewicze, Teodora Komarnickiego, Teodora Jaworskiego Martycz, Antoniego Jaworskiego Martycz, Annę Jaworską Fajewicz i syna Jana Jaworskiego Fajewicza, Jana Jaworskiego Fajewicza i Annę Jaworską Fajewicz, a względnie ich prawonabywców, że z powodu odezwy c. k. krajowej komisyi dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku z dóbr Jawora górna i dolna we Lwowie z dnia 22 czerwca 1883 do l. 1105 celem, zastępowania ich przy rozprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku i oznaczenia prawa zastrzeżonego w §. 4 ustawy z dnia 30 grudnia 1875 w tychże majętnościach, ustanowił tymże kuratora c. k. notaryusza p. Eugeniusza Sobolewskiego w Turce ze substytucyą p. adwokata dra Witza w Samborze zamieszkałego, któremu to kuratorowi potrzebną do zastępowania ich w tej sprawie informacyę przesłać, lub do komisyi wyżej rzeczonej zgłosić się mają.

Sambor, dnia 30go czerwca 1883.

Zl. 633. (5287)

Oeffentliche Vorlesung

an der k. k. Hochschule für Bodencultur in Wien im Winter-Semester 1883/4.

I. Für das landwirthschaftliche Studium.

Mathematik, von dem k. k. a. ö. Professor Dr. O. Simony. — Physik und Mechanik, von demselben. — Die magnetischen und elektrischen Kräfte und deren teschnische Verwerthung (publice), von demselbeu. — Meteorologie und Klimatologie, von dem k. k. a. ö. Professor Dr. J. Breitenlohner. — Landwirthschaftliche Geräthe- und Maschinenkunde, I. Theil, von dem k. k. o. ö. Professor Dr. E. Perels. — Transportmittel der Landwirthschaft (publice) von demselben. — Elemente des Feldmessens, von dem k. k. o. ö. Professor J. Schlesinger. — Anorganische Chemie, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrathe Dr. Philipp Zöller. — Agricultur-Chemie, von demselben. — Landwirthschaftlich-chemische Technologie, von dem k. k. o. ö. Professor Fr. Schwackhöfer. — Chemisch-technische Untersuchungen, von demselben. — Mineralogie und Petrographie, von dem Director der geologischen Reichsanstalt k. k. Hofrathe Dr. Fr. Ritter v. Hauer. — Anleitung zum Beschreiben und Bestimmen der nutzbaren Mineralien und Gesteine, von dem Privatdocenten k. k. Gymnasialprofessor Dr. A G. Koch. — Ueber Quellenbildung und artesische Bohrungen in ihrer Abhängigkeit vom geologischen Bau (publice), von demselben. — Anatomie und Physiologie der Pflanzen, von dem k. k. o. ö. Professor Dr. J. Böhm. — Allgemeine Pflanzenproductionslehre, von dem k. k. a ö Professor Dr. A. Ritter von Liebenberg. — Elemente der allgemeinen und speciellen Botanik (mit Demostrationen), von dem Privatdocenten Dr. Th. Ritter v. Weinzierl, gegen das Honorar eines vierstündigen Collegiums. — Ausgewählte Capitel der speciellen Pflanzenproductionslehre (Handelsgewächse), von dem Privatdocenten Fr. Schindler. — Weinbau, wöchentlich einmal, von demselben. Allgemeine Zoologie, von dem k. k a. ö. Universitätsprofessor Dr. Fr. Brauer. — Naturgeschichte der der Landwirtschaft schädlichen Insecten, von dem k. k. a. ö. Professor Forstmeister G. Henschel — Morphologie und Physiologie der Hausthiere mit Anwendung auf Thierproduction, von dem k. k. o. ö. Professor Dr. M. Wilckens — Gesundheitspflege des Menschen (publice), von demselben. — Specielle Thierproductionslehre, I Theil (Rindvieh- und Pferdezucht), von dem Privatdocenten J Schlechter. — Krankheiten der Hausthiere, von dem k. k. o. ö. Professor des Thierarznei-Institutes Dr. J. Bayer. — Volkswirthschaftslehre, I. Theil, von dem k. k. o. ö. Professor Hafrathe Dr. J. X Ritter v. Neumann-Spallart. — Statistik der Bodencultur (allgemeiner und specieller Theil), von demselben. — Verwaltungs- und Rechtslehre, von dem k. k. o. ö. Professor Dr. G. Marchet. — Landwirtschaftliche Betriebslehre, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrathe W. Hecke. — Meliorationswesen, I. Theil (allgemeiner Wasserbau) von dem k. k. o. ö. Professor Dr. E. Perels. — Encyklopädie der Hochbaukunde, von dem k. k. Professor der technischen Hochschule W. Ritter v. Doderer. — Culturtechnik (Verbauungen im Gebirge, Ent- und Bewässerungen), von dem Privatdocenten P. Kresnik. — Die Entwicklung der Bauformen bei land- und forstwirthschaftlichen Objecten, von dem Privatdocenten L Abel. — Französische Sprache, I. Curs von dem Lehrer E. Piau-Thomery — Französische Sprache II. Curs, von demselben. — Englische Sprache, I Curs, von demselben.—Englische Sprache. II Curs, von demselben. Stenographie, I. Curs, von dem Lehrer J. Schiff. — Stenographie, II. Curs, von demselben — Chemisches Practicum, von dem k k. o. ö. Prof. Regierungsrathe Dr. Ph. Zöller — Chemisch-technisches Practicum, von dem k. k. o. ö. Professor J. Schwackhöfer. — Conversatorium aus der Anatomie und Physiologie der Pflanzen, verbunden mit Demonstrationen, von dem k. k. o. ö. Professor Dr. J. Böhm — Zootomisch-physiologische Uebungen, von dem k. k. o. ö. Professor Dr. M. Wilckens — Practicum zur landwirtsschaftlichen Entomologie, von dem k. k. a ö. Professor Formeister G. Henschel — Uebungen im landwirthtchaftlichen Laboratorium von dem k. k. a. ö. Professor Dr. A. Ritter v. Liebenberg. — Landwirthschaftlich-mikroskopische Uebungen, von demselben. — Conversationen über wichtige Fragen der Pflanzenproductionslehre, von demselben. — Practicum zur landwirthschaftlichen Betriebslehre, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrathe W. Hecke — Practicum zur Meteorologie, von dem k. k. a. ö. Professor Dr. J. Breitenlohner — Geodätisches Practicum, von dem k. k. o. ö. Professor J. Schlesinger. — Uebungen im Projectiren von Ent- und Bewässerungsanlagen, von dem Privatdocenten P. Kresnik.

II. Für das forstliche Studium.

Mathematik, von dem k. k. a. ö. Professor Dr. O. Simony. — Physik und Mechanik, von demselben. — Die magnetischen und elektrischen Kräfte und deren technische Verwerthung (publice), von demselben. — Meteorologie und Klimatologie, von dem k. k. a. ö. Professor Dr. J. Breitenlohner. — Forstliche Standortslehre, II. Theil (Boden und Vegetation), von demselben. — Elemente der darstellenden Geometrie, von dem Honorardocenten Th. Tapla. — Niedere Geodäsie, von dem k. k. o. ö. Professor J. Schlesinger. — Unorganische Chemie, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrahte Dr. Ph. Zöller. — Agricultur-Chemie, von demselben. — Mineralogie Petrographie, von dem Director der geologischen Reichsanstalt k. k. Hofrathe Dr. Fr. Ritter v. Hauer. — Anleitung zum Beschreiben nnd Bestimmen der nutzbaren Mineralien und Gesteine, von dem Privatdocenten k. k. Gymnasialprofessor Dr. A. G. Koch. — Ueber Quellenbildung und artesische Bohrungen in ihrer Abhängigkeit vom geologischen Bau (publice), von demselben. — Anatomie und Physiologie der Pflanzen, von dem k. k. o. ö Professor Dr. J. Böhm. — Allgemeine Zoologie, von dem k. k. a. ö. Universitätsprofessor Dr. Fr. Brauer. — Volkswirthschaftslehre, I. Theil, von dem k. k. o. ö. Professor Hofrathe Dr. J. X. Ritter von Neumann-Spallart. — Statistik der Bodencultur, von demselben. — Verwaltungs- und Rechtslehre, von dem k. k o. ö. Professor Dr. G. Marchet — Waldbau, I. Theil von dem k. k. o ö. Professor G. Hempel Fostbrenutzung, von demselben.— Forstschutz, I Theil, von dem k. k. a. ö. Professor Forstmeister G Henschel. — Jagdbetrieb, von demselben. — Holzmeßkunde, von dem k. k. o. ö. Professor Forstrathe A Ritter von Guttenberg. Farstbetriebseinrichtung, von demselben. — Farstliches Bau- und Maschinen-Ingenieurweseu, von dem k. k. o. ö. Professor Hofrathe Dr. W. J. Exner. — Meliorationswesen, I. Theil (allgemeiner Wasserbau), von dem k. k. o. ö. Professor Dr. E. Perels. — Encyklopädie der Hochbaukunde, von dem k. k. o. ö. Professor der technischen Hochschule W. Ritter v. Doderer. — Waldwerthberechnung und forstliche Statik, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrathe Dr. A. Freiherrn v. Seckendorff — Ausgewählte Capitel der Holzmeßkunde, von demselben — Encyklopädie der Landwirthschaft, von dem k. k. a ö. Professor Dr. A. Rtiter v. Liebenberg. — Elemente der allgemeinen und speciellen Botanik, von Dr. von Weinzierl. — Naturgeschichte der Forstgewächse, von dem Privatdocenten Dr. E Wilhelm. — Gesundheitspflege des Menschen (publice) von dem k. k. o. ö. Professor Dr. M. Wilckens — Die Entwicklung der Bauformen bei land- und forstwirthschaftlichen Objecten, von dem Privatdocenten L. Abel. — Culturtechnik, von dem Privatdoeenten P. Kresnik. Französische Sprache, I. Curs, von dem Lehrer E. Piau-Thomery. — Französische Sprache, II. Curs, von demselben. — Englische Sprache, I. Curs von demselben. — Englische Sprache, II. Curs von demselben, — Stenographie, I. Curs, von dem Lehrer J. Schiff. — Stenographie, II. Curs, von demselben — Chemisches Practicum, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrathe Dr. Ph. Zöller. — Conversatorium aus der Anatomie und Physiologie der Pflanzen mit Demostrationen, von dem k. k. o ö. Professor Dr. J. Böhm. — Practicum zur Meteorologie, von dem k. k. a. ö. Professor Dr. J. Breitenlohner. — Constructionsübungen in der darstellenden Geometrie, von dem Honorardocenten Th. Tapla. — Uebungen im Gebrauche geodätischer Instrumente, von demselben.— Geodätisches Practicum, von dem k. k. o. ö. Professor J. Schlesinger. — Forstliches Plan- und Terrainzeichnen, von dem Honorardocenten Th. Tapla. — Constructionsübungen im forstlichen Ingenieurwesen, von dem k. k. o. ö. Professor Hofrathe Dr. W. J Exner. — Practicum zum Waldbau und zur Forstbenutzung, von dem k. k. o. ö. Professor G. Hempel. Practicum zum Forstschutz und zur forstlichen Entomologie, von dem k. k. a ö. Professor Forstmeister G. Henschel. — Practicum zur Naturgeschichte der Forstgewächse, von dem Privatdocenten E Wilhelm. — Practicum zur Holzmeßkunde und zur Forstbetriebseinrichtung, von dem k. k. o ö. Professor Forstrathe A. Ritter v. Guttenberg. — Practicum zur Waldwerthberechnung und forstlichen Statik, von dem k. k. o. ö. Professor Regierungsrathe Dr. A. Freiherrn v. Seckendorf. — Mikroskopisches Practicum zur Anatomie der Forstgewächse, von dem Privatdocenten Dr. E. Wilhelm.

III. Für das culturtechnische Studium werden die öffentlichen Vorlesungen zum Beginn des Wintersemesters 1883/4 bekannt gegeben.

L. 2540. (5331 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie ustanawia Szymona Spirę kuratorem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Silbera do sporu Eliasza Krebsa przeciw niemu o zapłacenie kwoty 114 zł. wa. temuż kuratorowi doręcza się pozew prezentaty 5 stycznia 1883 l. 56, wyznaczając termin do rozprawy sumarycznej na dzień 3 września 1883 9tą godzinę rano, na który termin wzywa się obie strony do tutejszego sądu pod rygorem prawa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Silbera z tem w szczególności nadmienieniem, że przed powyższym terminem ma obrać sobie pełnomocnika i tego c. k. sądowi wymienić, lub ustanowionemn kuratorowi podać środki do obrony, w przeciwnym bowiem razie złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Rozwadów, dnia 2 czerwca 1883.

L. 4559. (3278 3—3)

C. k. sąd powiatowy Brzeżański zawiadamia z życia i miejsca pobytu Risię Rosenstrauch, Hersza Stutzera, Samuela Stutzera, Gitlę Fruchtman, Chaję Nadler i Esterę Schapira, że Chana z Tunisów Bergmann, Dawid Hersch Bergmann i Róża z Tunisów Mesznik, wnieśli tu 25 maja 1883 do l. 4559 prośbę o zaintabulowanie ich za właścicieli czternastu|piętnastych części oddziału b) realności pod l. 79 w Brzeżanach, której to prośbie postanowieniem z dnia dzisiejszego zadość uczyniono, i wyżej nazwanych z pobytu niewiadomych do rąk kuratora dra Finkelsteina w Brzeżanach o tem zawiadomiono.

Brzeżany, 10 czerwca 1883.

L. 453. (5174 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wiadomo czyni niniejszem, że dnia 8 maja 1861 zmarł w Kołomyi Michał Patkowski, którego spadek przypada synowi Karolowi i córkom Justynie i Takiennie Patkowskim.

Gdy sądowi nie jest znanem miejsce pobytu Karola Patkowskiego, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tutejszym c. k. sądzieobwodowym i wniósł oświadczenie przyjęcia powyższego spadku tem pewniej, ile że spadek po ś p. Michale Patkowskim ze zgłaszającymi się spadkobiercami i p. dr. Dębickim, jako ustanowionym dlań kuratorem, przeprowadzonym będzie.

Kołomyja, 18 stycznia 1883.

L. 1265. (5221 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadamia, że dnia 8 maja 1880 zmarła w Przysietnicy beztestamentalnie Elżbieta Korona.

Gdy miejsce pocytu jej brata Korony Marcina jest niewiadomem, przeto wzywa się go, by w ciągu roku się zgłosił i oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, gdyż inaczej postepowanie spadkowe z zgłaszającymi się i kuratorem onegoż Józefem Sobczakiem przeprowadzonem będzie.

Stary Sącz, 16 marca 1883.

L. 7813. (5207 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Kobla, iż na prośbę Jana Jędzierowskiego wydano przeciw niemu pod dniem 11go lipca 1883 do l. 7813 nakaz zapłaty sumy wekslowej 40 zł. który tegoż kuratorowi p. adw. drowi Pawlińskiemu doręczono.

Z Rady c. k. sądu obwodowego
Sambor, dnia 11 lipca 18883,

L. 9134. (5154 2—3)

Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Jędrzeja Synosa z miejsca pobytu nieznanego, że Jakób Schwarz przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 553 zł. w. a. z pn. prośbę wniósł, któremu żądaniu zadość się czyni.

Ustanawia się zarazem dla tegoż pozwanego kuratora w osobie adw. dra Łużeckiego z zastępstwem adw. dra Mendrochowicza i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 18go lipca 1883.

Konkursa.

L. 393. (5499 2—3)

Ogłoszenie konkursu
na posadę asystenta przy katedrze mineralogii w c. k. uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Posada ta będzie opróżnioną z końcem września b. r. Nadaną zaś być ma na lat dwa płaca roczna 600 (sześćset) zł. reńskich w. a.

Kandydaci zechcą wnosić swoje podania, opatrzone potrzebnemi allegatami, do kancelaryi wydziału filozoficznego w Krakowie (Collegium Minus), najdalej do dnia 1go września 1883.

W Krakowie, d. 1 lipca 1883.

St. Tarnowski
dziekan w. f.

Kuratele.

L. 3734. (5217 3—3)
Ignacy Jęczalik (szewc) z Łańcuta za marnotrawcę uznany.
Kurator Leon Peszkowski z Łańcuta.
C. k. sąd powiatowy.
Łańcut, 26 czerwca 1883.

L. 14249. (5296 3—3)
C. k. sąd powiatowy m. d. w Tarnowie podaje do wiadomości, że Ewa Wielgusowa, z Żukowic starych, za chorą umysłowo uznano i Adam Wielgus kuratorem tejże zamianowany został.
Tarnów, 15 lipca 1883.

L. 3736. (5360 3—3)
Michał Sujdak z Góry motycznej uznany marnotrawcą.
Kurator tegoż Wawrzeniec Zaborowski z Góry motycznej.
C. k. sąd powiatowy.
Dębica, 29 lipca 1883.

L. 35752. (5222 3—3)
Uchwałą c. k. sądu krajowego z 30 czerwca 1883 l. 26116 uznano Władysława Kwaśniewskiego, byłego praktykanta c. k. Namiestnictwa za obłąkanego.
Kuratorem ustanowiono c. k. nadradcę Namiestnictwa dra Romana Decykiewicza.
We Lwowie, dnia 14 lipca 1883.
Radca c. k. sądu krajowego.
Mayer.

L. 9175. (5375 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie uznaje Magdę Fostyk z Sosolówki marnotrawczynią.
Kuratorem ustanowiono Wasyla Wojtów.
C. k. sąd powiatowy.
Czortków, 10 września 1882.

L. 8325. (5239 3—3)
Piotr Myśków z Suchowoli uznany marnotrawcą, kuratorem tegoż ustanowiono Andrucha Janczyn z Suchowoli.
C. k. sąd powiatowy.
Brody, dnia 6 czerwca 1883.

L. 6236. (5202 3—3)
Dla Ignacego Łozińskiego z Ladzkiego, za marnotrawcę uznanego, ustanawia się kuratorem Karola Łuckiego z Ladzkiego.
C. k. sąd powiatowy.
Tyśmienica, 13 lipca 1883.

L. 4191. (5298 2—3)
Sokalski c. k. sąd powiatowy ustanowił marnotrawcy Antoniemu Nowickiemu, z Komarowa, kuratora Petra Sapiehę z Komarowa.
Sokal, 13 kwietnia 1883.

L. 3126. (5292 2—3)
Uchwałą c. k sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 26 lipca 1883 l. 10189 Karolina Kierońska z Grawińska. jako głupkowata została pod kuratelę wzięta.
Kuratorem ustanowiony jest Józef Kieroński.
Z c. k. sądu powiatowego.
Tuchów, dnia 5 sierpnia 1883.

L. 2386. (5438 1—3)
Dla Melanii Łotockiej z Koszlak za marnotrawczynię uznanej, ustanawia się kuratora Jakowa Berekietę.
C k. sąd powiatowy.
Nowesioło, dnia 12 lipca 1883.

Księgi gruntowe.

L. 178, 179. (5506)
Komisya hipoteczna przy Prezydyum sądu obwodowego w Tarnopolu dla sądu powiatowego Skałackiego zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Turówka 30 sierpnia, zaś dla gminy Tarnoruda 6 września 1883 rozpoczyna.
Bliższe szczegóły zawierają urzęda gminne.
Tarnopol, 14 sierpnia 1883.

L. 5308. (5488)
C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Tarnawki dnia 25 sierpnia 1883 rozpocznie.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Przeworsk, 9 sierpnia 1883.

L. 755. (5491)
Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Putiatyńce przynależnej do c. k. sądu powiatowego w Rohatynie rozpoczyna komisya hipoteczna 28 sierpnia 1883.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
Od c. k. komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego.
Złoczów, dnia 5 sierpnia 1883.

L. 3700. (5511)
Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Batyów składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.
Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone do 3 września 1883.
C. k. sąd powiatowy.
Łopatyn, 12 sierpnia 1883.

L. 3197. (5512)
Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Strzemilcze powiatu sądowego Łopatyn rozpoczyna komisya hipoteczna dnia 4 września 1883.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
C. k. sąd powiatowy.
Łopatyn, 12 sierpnia 1883.

Upadłości.

L. 2521. (5410 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, iż na zasadzie oświadczenia złożonego do protokołu z dnia 27 czerwca 1883 przez wierzycieli, zatwierdza p. adw. dra Karola Ehrlera zarządcą stałym, a p. dra Władysława Rascha zastępcą zarządcy masy konkursowej firmy braci Tetschlów w Białej.
Wadowice, dnia 14 lipca 1883.

L. 7570. (5466 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jako też w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 Nr. 1 dz. u. p. z r. 1869 obowiązuje, położonego nieruchomego majątku Józefa Ehrlicha kramarza w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. radca sądu krajow. Jakubowski zaś jako zawiadowca tejże masy p. adwokat dr. Rasch.
Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby swe z którego-bądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku do dni 60 wedle przepisów ust. konk. i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tut. sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 8go października 1883 o godzinie 9tej przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom. którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli innych mężów swego zaufania.
Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli ustanawia się termin na dzień 20 sierpnia 1883 godz. 9 rano, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.
Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie zamianowanym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety lwowskiej" ogłoszone.
Kołomyja, dnia 4 sierpnia 1883.

Doniesienia prywatne.

L. 612. 5452 2—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady adjunkta do nauki rolnictwa lub administracyi wiejskiej, przy krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach, rozpisuje się niniejszem konkurs.
Do posady tej przywiązana jest płaca 800 zł. i wolne kawalerskie pomieszkanie. W razie zgłoszenia się szczególnie uzdolnionego kandydata, może nastąpić przyznanie osobistego dodatku.
Kandydaci winni wnieść podania najnajpóźniej do 23 września br. do Kuratoryi krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach, na ręce Dyrekcyi tejże szkoły, zaopatrzone odpowiedniemi dokumentami.
Dyrekcya krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach pod Lwowem.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru ...